

Giới thiệu Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch

Truyện Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch có nhiều tình tiết nhẹ nhàng và sâu sắc nói về mấy cô cậu ảm đều là con nhà giàu như:

Nó: Hoàng Tuyết Linh: 16t con gái cưng của tập đoàn Hoàng thị. Sở hữu chiều cao lí tưởng: 1m72, mái tóc màu hung đỏ xõa tự nhiên uốn ở phần đuôi, đôi mắt to tròn màu huyết, da trắng môi hồng, tóm lại là cực đẹp. Tuy nhiên, có một sự thật và theo thời gian vẫn không thay đổi là nó rất quậy. Đai đen karatedo, teawondo, judo, akido, vovinam,... Phù thủy độc được và là bộ não của nhóm. Đa tính cách, sáng nắng chiều mưa, trưa giống tối bão. Nó tệ nhất là khoảng vũ khí, chỉ dùng độc được để giải quyết vấn đề.

Giang Nguyệt Anh: 16t thuộc nhóm kiếm lời, cực ít nói. Sở hữu một sắc đẹp quyến rũ và bí ẩn. Theo lí thuyết mà nói, chị này là đảng hoàng nhất trong nhóm ba người, làm việc gì cũng suy nghĩ trước sau, lo toan tính kế. Là kẻ chuyên thêm dầu vào lửa đằng sau những trò nghịch ngợm của cô bạn. Lúc nào cũng chỉ có sách và sách, được xem là cuốn từ điển di động của nhóm, đôi khi cũng rất ảm áp và lẳng mạn.

Điệp Linh Chi: 16t thuộc nhóm hành động, nóng tính nhưng cũng rất nhí nhảnh, sở hữu nụ cười tỏa nắng, giống như 2 cô bạn thân rất xinh đẹp. Bình thường thì hòa đồng dễ gần nhưng một khi đã chọc giận cô nàng thì:

1) Nhẹ thì sẽ trở thành khách quen của bệnh viện.

2) Nặng thì tử vong chưa kịp để lại di chúc.

Dùng mọi thủ đoạn để trả thù người mình ghét.

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bỏ Nhà Đi Bụi Thành Công (Tam Đại Tiểu Thư Tái Xuất Gian Hồ Sau Bao Năm Vắng Bóng)

Tại Anh quốc trong một biệt thự sang trọng-Bíp....Bíp, Xong! Mấy bà đang ở đâu?

- Bọn tui ở đây nè, làm gì mà lâu vậy Linh, tui đợi mà cổ dài cả thước rồi nè, chân tay rã rồi..... Chi phàn nàn hết lời này đến lời khác

-Sao lâu vậy? Một người khác cất giọng lạnh lùng

-Tại ba tui canh phòng nghiêm ngặt quá mà, cửa phòng có bảo vệ, hành lang có bảo vệ, dưới nhà có bảo vệ, cổng chính có bảo vệ, cửa sổ có bảo vệ, ngay cả trần nhà cũng có bảo vệ, có ai khổ như tui không nè, muốn trốn mà cũng không được. Nè Chi thôi ngay cái bài diễn thuyết mấy ngàn từ của bà đi. Nó nói một tràng dài dằng dằng

-Rồi rồi, tại bà nhiều lần "trốn cung" đi gây chuyện khắp thiên hạ nên mới bị như vậy, mà làm sao bà thoát khỏi "ổ kiến lửa" đó thể hả? Chi hỏi

-Cho một liều thuốc mê là xong, mà giờ mình làm gì tiếp theo đây?

-Đến sân bay Anh đáp cút lùn cũng đủ làm cho cả bọn hiểu ra vấn đề

-Nhất trí

TẠI SÂN BAY TÂN SƠN NHẤT-VN:

-úi giời ơi! moi cả lưng, trên máy bay không được sử dụng điện thoại, cái tên vô đạo đức nào nghĩ ra cái luật này thế? Nếu biết được bà đây nhất định sẽ ngủ mê phanh thây hân!!! Chi nghiền răng ken két

-Thôi đi bà nội, chẳng phải ngời ngủ suốt mấy tiếng đồng hồ trên máy bay, lay mãi không chịu dậy hả? Nó nói châm chọc

-À mà nè gần đây cũng có mấy shop thời trang nổi tiếng lắm !!! Chi nhìn quanh

-Sân bay hay là cái siêu thị vậy, gì cũng có hết á

Mặc kệ cho 2 con bạn đang thả hồn phiêu du ở chốn nào, Nguyệt Anh lẳng lặng bỏ đi

-Linh, Linh con Anh nó đi đâu kìa!!! Chi lay tay nó gọi

-Mua nước đây

-Sao biết?

-Trên máy bay nó không uống lấy một giọt nước, bà nghĩ xem, với tính cách của nó thì sẽ nghĩ gì khi đang khát?

-Cà phê đen

-UK, mà bà này , sao mọi người cứ nhìn mình như sinh vật lạ vậy?

-Đẹp cũng là một cái tội bà ạ!! Chi giả vờ thờ dài ngoằng

-Bà có túi không?

-Để làm gì?

-Bà nói sến quá, tui muốn ới

-Bà, bà Chi tức đến ghen hòng, khó khăn lắm mới nặn ra một câu:

-Không chơi với bà nữa, hứ

-Muốn giận thì cứ việc, mọi khi bà giận có quá năm phút đâu!!

Nó quay lại thì đã thấy Chi không còn ở đó nữa, lắc đầu thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Võ Quyết Dày Cũng Có Móng Tay Nhọn.

Nó cũng chẳng lạ gì cảnh này, chắc lại thấy" của ngon vật lạ" không tự chủ mà đi theo chứ gì, nó không mấy lo lắng lắm, Chi biết võ mà!Quay lại với Anh đang đi mua đồ uống:

-1 ly cafe đen , sữa dâu và campuchino

Âm vực lạnh thấu xương của cô khiến anh nhân viên không khỏi rùng mình, lấy lại vẻ bình tĩnh, anh nói

-Thưa quý khách, cửa hàng chúng tôi còn mỗi một ly cafe đen nhưng đã bị anh kia mua mất rồi, thế nên...

-Mua rồi sao?

-Có chuyện gì vậy? Giọng nam lạnh lùng vang lên -Cafe của tôi đâu?

-Đây chẳng phải thiếu gia của tập đoàn Liêm thị sao? Anh đến đây làm gì vậy?

-Còn cô chẳng phải là tiểu thư của Giang gia sao? Hân hạnh được gặp mặt (t/g: Khả năng nắm bắt thông tin của 2 người này ghê thật, báỉ phục)

-Anh chưa trả lời câu hỏi của tôi

-Giống như cô thấy, tôi đến để mua cafe đen

-Thì ra anh là người đã mua nó, vậy anh có thể vui lòng nhường nó lại cho tôi được không ?

-Nếu như cô muốn. Đổi lại cô có thể cho tôi số dt của cô?

-Anh muốn tán tỉnh tôi sao? E là không được rồi

-Chưa thử làm sao biết được

-Tùy anh Nói rồi cô viết một dãy số dài trên một tờ giấy, nhét vào tay Tuấn, cầm lấy ly nước rồi nhanh chóng vọt lẹ

Cùng lúc đó, Chi đang quanh quẩn nơi đầu làng cuối ngõ:

-Ô con gấu bông này nhìn ngộ ghê, í cây kem này lạ nhỉ, cái váy đó trông xinh quá, kiểu dáng rất đẹp, ta chấm!!! Nói rồi Chi vớ lấy cái áo nhưng không may nó đã lọt vào mắt xanh của chàng Minh nhà ta:

-Nè nhóc kia!! Bà đây chấm nó trước à nha!!

-Thì sao, tôi cũng có quyền lấy chứ bộ, bà cô già mặc vào không hợp đâu, còn nữa con gái nên ăn nói nhỏ nhẹ một chút đi, cứ như con trai í!!

-Bà cô già? ăn nói nhỏ nhẹ? Nhóc được lắm, lần đầu tiên có người lên mặt dạy đời ta như thế, hôm nay coi như nhóc xui, chống mắt lên mà xem đi!!! Chi nói về tức giận, bắt đầu giờ chiều trò của mình, cô vờ khóc lóc thảm thiết, quỳ xuống dưới chân Minh, nước mắt giàn giụa, cất giọng ai oán:

-Hu hu, anh ơi anh nỡ nào bỏ em đi, em đâu có thua gì con nhỏ đó, huống hồ em đang mang trong mình đứa con của anh, là kết tinh của tình yêu giữa chúng ta

-Nè!!! cô đang làm gì vậy hả??

-anh à nếu bây giờ anh bỏ em, con của chúng ta sau này lớn lên sẽ ra sao đây anh, mong anh suy nghĩ kĩ hu hu, nếu em có sai chuyện chúng ta từ từ hẵng nói nha anh hu hu Chi đặt tay vào bụng mình xoa xoa, tiếp tục màn khóc lóc sụt sùi. Mọi người xung quanh bắt đầu xúm lại ngày một đông, nghe những lời lam li bi đát của Chi thì ngộ ra vấn đề, tính bà tám bắt đầu trỗi dậy:

-cô gái kia đáng thương quá!

-Người đâu mà xinh dữ, thật tiếc cho số phận của cô bé

-Tên kia có phải là người không vậy?

-Thật không bằng cảm thú dám bỏ rơi vợ con

Xi xàm xi xàm

Còn chàng Minh nhà ta thì sao? Đơn giản, anh ta đã hóa đá từ rất lâu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Võ Quyết Dày Cũng Có Móng Tay Nhọn (Tt).

Bà cô này... không phải người bình thường, chính xác hơn là hồ ly tinh, là cáo chín đuôi trong truyền thuyết. Từ khi cha sinh mẹ đẻ đến giờ, anh chưa từng cảm thấy xấu hổ như bây giờ, chỉ muốn đào một cái hố mà chui xuống đất. Huống hồ, anh là người trọng chữ sĩ, sự việc này đúng là làm anh tức chết. Chưa kể, nếu nó bị đồn ra ngoài, cánh nhà báo sẽ được dịp giật tít dùng dùng, hậu quả sẽ cực kì nghiêm trọng. Chi bằng nhịn một chút để có thể dẹp yên đại họa sau này. Nghĩ vậy, anh đành bất lực hạ mình:-Được rồi, tôi xin lỗi, bà cô đứng dậy đi, kéo mọi người lại làm um lên thì sẽ lớn chuyện lắm!

Nghe được lời xin lỗi cực miễn cưỡng của tên đại ngốc, Chi lúc bấy giờ mới hả lòng hả dạ đứng dậy:

-Nếu nhóc chịu nhường tôi ngay từ đầu thì sẽ chẳng có chuyện gì xảy ra Vừa nói Chi vừa lau nước mắt trên khuôn mặt trắng ngần, phui bụi trên quần áo, tiện tay cầm luôn chiếc váy đã được gói gém kĩ càng, nói một câu:

-Chiếc váy này coi như quà tạ lỗi, việc còn lại nhóc xử lí nốt nhé!! Chi nháy mắt một cái rồi nhanh chóng zọt lẹ

-V..Việc gì? Nhật Minh ngu ngơ vẫn chưa hiểu gì thì nghe thấy tiếng nói của cô nhân viên:

-Anh gì ơi chiếc váy đó vẫn chưa trả tiền, làm phiền anh thanh toán ạ!!

-Nè bà cô kia, đứng lại Minh hét lên nhưng đã quá muộn, Chi đã đánh bài chuẩn lâu rồi

-Cảm ơn cô, khỏi cần thối lại đâu Anh rút ra một cọc tiền 500000 đồng đưa cho cô nhân viên

"Bà cô già cứ đợi đó, thù này tôi nhất định sẽ trả lại gấp 10 lần"

Và rồi, chị em lại gặp nhau.

- 2 bà đi đâu mà lâu thế? Nó phàn nàn

-Tui đến cái shop gần đây xem tình hình thế nào thì vợ được một món hời lớn bà ạ, lại còn gặp một kẻ điên điên khùng khùng muốn dành váy của tui, thế là bla bla...bla Chỉ kể rõ ngọn ngành cho 2 cô bạn thân. Nghe xong, nó gật gù cảm thông:

-Chắc tên đó sẽ không sống nổi đâu, bị bà chơi một vỏ đau thế mà

-Tất nhiên rồi, tui mà lại, nếu còn gặp lại, tui sẽ cho hắn biết thế nào là lễ độ

-Nè, bây giờ mời 2 cô nương về tịnh xá nghỉ ngơi Nó nói

-Đi bộ á?????

-Không, nhóc nhà tui đón!

-Thiên Ân hả?

-Lâu rồi không gặp nhóc nhà bà, mà kẻ cũng lạ, một đứa ương bướng, bay nhảy như nó lại chịu đi đón bà sao?

-Lại tịch thu "con nuôi" của nó chứ gì?

-Quả đúng là Nguyệt Anh, đoán rất chuẩn

-Chiếc Limo hàng độc nhất Châu Á đó hả?

-Ừ, tui tặng Ân nhân dịp sinh nhật 15 tuổi, thằng nhóc quý nó lắm

-Bao giờ nó tới?

-Tầm 10 phút nữa

Trong khi đó, ở chỗ Ân:

-Ôi trời, thiệt là Ân nói giọng bắt cần đòi, hồi kìa:

"Nè, lát tới sân bay đón chị

-Tại sao? Em có hẹn với bạn rồi

-Hủy

-Chị có quyền gì mà nói em

-Với tư cách là người sinh ra trước nhóc

-Em không đi

-Nói lại xem?

-Em không đi

-Chị sẽ tịch thu con nuôi của nhóc

-Tại sao lúc nào chị cũng lấy cái lý do đó ra để uy hiếp em?

-Không nói nhiều, có muốn hay không?

-Rồi rồi, đi là được chứ gì

-Vậy nhá, bye nhóc

-Chị đi đi, em sẽ ở nhà cầu nguyện cho chiếc máy bay chở chị gặp tai nạn

-Nói cái gì?

-Không có gì cả!

-...

-Hẹn ngày không gặp lại Và tất nhiên, câu nguyên rửa cuối cùng của Ân, nó không thể nghe được, thế là cậu nhóc đành phải lết xác đi đón bà chị phiền phức".

Đang mải suy nghĩ mông lung, xe của Ân đụng trúng một người, tuy nhiên, tỉ lệ thiệt hại là 0%

-Ui da 2 giọng nói vang lên cùng một lúc

Cậu nhóc nhảy xuống xe, mắt người bị hại:

-Cô kia! đi mà không nhìn đường hả, muốn chết phải không?

Cô gái ngược lên, Ân sững người, 3s sau mới hoàn hồn trở lại, không ngờ lại có người đẹp đến thế, chỉ thua sau mỗi chị nó, cô nàng đeo một chiếc kính vẽ tri thức, mái tóc hơi ngả sang màu nâu được cột cao để lộ làn da trắng ngần, đôi mắt màu xám tro ẩn chứa vẻ tinh nghịch, nhìn chung là cực hoàn hảo.

-Anh muốn gì, tiền sao? Cô gái kia cất giọng trong trẻo

-Cô xem thường tôi quá đấy

-Anh không muốn tiền, vậy tôi đi Nói rồi "hàng tiền trong mộng của Ân" phóng xe đi mất hút

-NÈ ĐÚNG LẠI, Thật quá đáng mà, đừng để tôi gặp lại cô, á muộn rồi!! Chợt nhớ đến hình ảnh bà chị chặn lửa, Ân chạy xe với tốc độ đáng kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Đi Học Sao???? Đùa À?

-17 giây_Nó nhầm Két!!!!!!!!!!!!!!

-Hi hi, chào các chị, đợi lâu không? _Ân cười nói

-Bọn chị không sao, nhưng vấn đề ở đây là Linh cơ!

Như vừa nhớ ra điều gì, Ân xoay qua nhìn Tuyết Linh, Một luồng ám khí tỏa ra xung quanh nó, ôi trời ôi thật là hắc ám, Cậu nhóc bất giác rùng mình nói nhỏ:

-C...Chị L_Chưa nói hết câu đã bị nó cắt ngang

-17 giây 46 sao, chót, nhóc tới muộn

-Chị à, tại em gặp rắc rối trên đường đi mà, chị tha cho em lần này đi

-Rắc rối?

-Em sẽ kể cho chị nghe sau, bây giờ về nhà đã

-Nếu lí do của nhóc là hợp lí, chị sẽ tha cho nhóc lần này

-Rồi rồi

Chiếc xe thẳng tiến đến căn biệt thự:

-Chuyện là như thế đó _Ân thờ dài

-Có khi nào..nhóc thích cô bé đó không?

-Dựa theo lí thuyết và một phần lời khai của nhóc, chị khẳng định...nhóc thích cô bé đó rồi_Nguyệt Anh nói

-Chuyện này thì có liên quan gì đến lí với chả thuyết chị?

-Cái con này, chỉ có hứng thú với chuyện tình yêu của người khác không hà!

-Im lặng đi!_Anh nói

-Đẹp cái này qua một bên, các chị định ở đây bao lâu?_Ân hỏi

-Khi nào chán thì về

-Không giới hạn thời gian

-Ôi trời, nếu như thế thì mấy chị phải đi học đấy!

-Đi học sao????Đùa à?_Nó hét lên

-Có thể không đi được không?

-Dù gì bọn chị cũng có cả tá bằng đại học rồi mà!

-Nhưng đây là bắt buộc, các chị thông cảm, tại mấy vị phụ huynh nhất trí với nhau rồi, không thể thay đổi được, ngay cả em cũng bị kéo theo luôn đây này, họ làm thế chẳng khác nào đóng kín cánh cửa tự do của em, mà dù gì, mấy chị vẫn chưa có giấy chứng nhận tốt nghiệp cấp 3 đúng không?_Ân giải thích

-Nói trắng ra thì đúng là như thế

-Đành chấp nhận thôi

-Ôi không, tui không muốn đi học đâu_Chị than vãn

-Vậy thì bà muốn bị lôi cổ về Anh sao?

-Chuyện bà bỏ nhà bị phát hiện rồi à?

-Ừ

-Chán thế!

-Đồng phục thì quần gia Kim đã chuẩn bị cho chúng ta rồi_Ân nói

-Mà em trai nè, chúng ta đi học như vậy, liệu có lộ liễu quá không?

-Bà muốn che dấu thân phận sao?_Chi hỏi

-Để tăng thêm phần hấp dẫn và bớt đi những phần tử nhảm chán, tui thấy ý này cũng rất hay_Nguyệt Anh lên tiếng

-Làm cách nào?

-Rất đơn giản, cải trang thành nam giới_Nó nêu ý kiến

-Cải trang???

-Nếu chúng ta giữ nguyên thân phận là con gái thì viễn cảnh địa ngục hồi cấp 2 sẽ lại tái diễn_Nó giải thích, cũng rất dễ hiểu, bọn nó đi đâu cũng có người nhìn lại, ngồi đâu cũng có người bu quanh, đến đâu cũng có người xúm tót, ngay cả trường học cũng không ngoại lệ, về điều này cả bọn đều đồng ý.

-Tui thấy hơi rối, Ân đi nấu cái gì đó ăn tạm đi_Nó nói

-Không phải chị cũng biết nấu ăn sao?

-Nó nhác đấy_Chị từ đâu xen vào

-Thôi được rồi_Ân đeo tạp dề, bắt đầu biểu diễn tài nghệ của mình

-Wa!!!! Em bà biết nấu nướng sao? Tài ghê cơ, tui thích nó rồi à nha!

-Bà này bậy, nếu đúng thì tôi nên gọi bà là em dâu hả?

-Đùa hoài, cơ mà nó có người yêu rồi, không để ý đến tui đâu!

-Chắc gì tên nhóc đó có thể cưa đổ cô bé?

-Được chứ sao không, cái mặt baby đáng yêu thế kia, cái cây chặt hoài cũng sẽ ngã thôi!

-Tui với bà cá nha!

-Nếu tui thắng, thì bà phải giao nộp cái biệt thự kiểu Âu - Á nhà bà

-Nếu ngược lại thì sao?

-Cái bình gốm fushumaru sẽ thuộc về bà

-Đó có phải là cái bình được trưng bày ở bảo tàng nghệ thuật quốc gia không? Nghe nói giá của nó gần 3 tỉ VND đó

-Chính xác

-Xong rồi nè!

-Nhanh thế? Nấu gì vậy_ nó hỏi

-Mỳ ăn liền_ Ăn đáp tinh bơ

-Trong nhà có mỗi cái đó thôi sao?

-Có còn hơn không

-Ừ.

Và rồi mọi người quây quần bên nhau để ăn thứ được gọi là ...mì tôm. Cái bình gốm fushumaru cũng đi vào lãng quên.

-Cái trường bọn chị học là trường nào thế?

-Tư thực thánh Kousei!

-Ô đó chẳng phải là trường của bác sao?_ Nó reo lên

-Trường dành cho giới quý tộc, có cả cấp 1,2,3 luôn đó

-Vậy sao?

-Ăn đi, mì nguội rồi kia, mai tính tiếp_ Nó giục

-Ừ

TỐI HÔM ĐÓ, CẢ BỌN NGỦ SAY NHƯ CHẾT, THỜI GIAN TRÔI QUA MỘT CÁCH NHẹ NHÀNG VÀ ỀM ẦM.

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Em Gái.

Cùng lúc đó, tại biệt thự nhà hần:

-Hai!!!!!! Em về rồi!!!!!!!!!!

-Cái giọng này...nghe quen quá...không lẽ...

Quả nhiên cánh cửa phòng hân bật ra với một sức mạnh kinh khủng:

-Anh!! Em nhớ anh quá à!!!!!! Trúc ôm chầm lấy hân

-Là mơ thôi, là mơ

-Anh à!!! Là thật đấy, bố mẹ bảo em sang đây để rền giữa lại anh, hai biết đấy, bên Mỹ chán lắm. Họ nói rằng anh bây giờ ăn chơi lêu lổng quá, chẳng coi trọng phép tắc gì cả "Trúc nhi, phiền con qua bên đây một chuyến" Bố mẹ đặt niềm tin vào em, Trúc nào dám từ chối, thôi thì đáp ứng yêu cầu của bố mẹ vậy, cũng để tốt cho anh thôi! Mà hai đang học trường nào vậy?, mai em sẽ nhập học, đồng phục đâu anh? À hành lí em để ngoài sảnh, phòng em ở đâu vậy anh?, một mình hai sống trong căn biệt thự này hả? Em định cư trú ở đây với anh luôn, tất nhiên không có ai xâm phạm quyền riêng tư của riêng mình. À, suýt nữa quên mất, còn một vấn đề nữa, ừm, bố mẹ cử em sang đây là để chọn chị dâu cho anh, anh biết mà, em có mắt thẩm mỹ tốt hơn anh gấp mấy lần, hai đề ý cô bạn nào chưa vậy? Để em liệu đường mà tính tiếp. Nếu chưa thì em giới thiệu cho, đầy đủ nhé, xinh có nè, thủy mị nét na có nè, đoan trang học giỏi có nè, còn Trúc nói một lèo bài diễn văn của mình, đang giữa chừng thì bị cắt ngang:

-STOP!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Vâng! đây chính là nỗi sợ hãi lớn nhất của hân. Cô em gái được bố mẹ giáo dục từ nhỏ nên rất hiểu phép tắc qui cách, ngày nào cũng lên giọng chỉ bảo anh trai của nó, thế mới khổ, nhìn vậy chứ nó mà lạnh lắm.

-Em về đây khi nào?

-Mới thôi anh à, em định

-Rồi rồi, ở lại chứ gì, phòng em ở tầng 2, ông quản gia sẽ đưa hành lí lên cho em

-Anh, còn việc chọn chị dâu sao anh? Anh đừng đẩy em ra ngoài mà anh!!!!

SẦM!!!!!!

-Ác mộng, ác mộng! chúa ơi xin hãy mang con đi!!! Bảo khóc ròng nhưng mọi ưu phiền đều được thả trôi sau một đêm dài dằng dặt.

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Nhập Học (Phần 1)

SÁNG SỚM BẮT ĐẦU MỘT KỶ NGUYÊN MỚI Ân đã dậy từ rất sớm, chỉnh chu lại trang phục, chuẩn bị cho bữa ăn sáng:

-Ô em trai, dậy sớm thế? Wao, thơm thật!!! Nó từ trên lầu mò xuống vì ngửi thấy mùi thức ăn

-Chị kêu mấy người trên kia dậy đi, xong cả rồi này

-Ô key.. e hèm

MÁY CON SÂU ĐANG NGỦ ĐÔNG KIA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! DẬY MAU, KHÔNG THÌ ĐỪNG TRÁCH TUI VÔ TÌNH NHA!!!!!!!!!!!!!!

Tiếng hét với âm lượng cực lớn kia làm cho mấy con bọ câu trên mái nhà tung cánh bay đi, con chim non rớt đài cao 50 m (chắc không còn giữ được mạng), cách đó 10km, rừng nguyên sinh bị đồn ngã không rõ lí do.

-Mới sáng ra mà bà làm cái gì thế? Nguyệt Anh từ trên cao nói vọng xuống, mái tóc cô được chăm chút rất kĩ lưỡng, khoác trên mình bộ đồng phục nam sinh, thêm cái kính mỏng không độ để lộ đôi mắt tinh lạnh như nước hồ thu hút hồn người đối diện, trông cô rất ư hoàn hảo.

-Ai...ai thế kia? Ân không thốt nên lời

-Rất cold đó, tôi thích bà rùi nha

-Tui thừa biết chuyện đó

-Con Linh kia, bà hét ồn quá đấy, mới sáng sớm mà... Một giọng nói vang lên, ô lại thêm một nam sinh nữa, anh chàng này mang mái tóc màu cafe sữa, đôi mắt xanh tinh nghịch, áo quần xộc xệch trông rất lạnh từ, không ai khác chính là Chi nhà chúng ta!

-Chi...bà đẹp lắm đó

Nó và Phong cười rõ tươi, nháy mắt, mi gió, tất cả đều được thực hiện rất thuần thục là đám nữ sinh cứ ngất lên ngất xuống:

-CÒN MỘT NGƯỜI NỮA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Lam Kỳ bước xuống xe, đẩy gọng kính, trên tay cầm quyển sách, thản nhiên đi đến cổng trường:

-ANH NÀY NHÌN COLD QUÁ À!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

-Bọn nhóc nào đây? Minh hỏi

-Nè! ăn nói cho đàng hoàng coi, bọn tôi cùng tuổi với anh đấy!

-Đồ nhiều chuyện!

-Thằng bé thiếu thốn sữa mẹ

-Kìa Phong, ngày đầu tiên đi học cần phải để lại ấn tượng tốt chứ! Kỳ nhắc nhở

Pháp!!!!

Một vật thể lạ lướt sang mặt Minh, đủ xén vài sợi tóc của anh, cắm pháp vào tường, một cây dao nhọn!

-Thật là thất lễ với quý công tử đây!

-Thực ra thì...chúng tôi rất muốn đùa với các anh một lúc nữa nhưng tại này còn có việc bận nên... Nó bây giờ mới lên tiếng, ném cái lọ chứa dịch thể màu xanh lam mà nãy giờ nó lắc qua lắc lại

BÙM!!!!!!!!

Khói bắt đầu nổi lên, mịt mù

-CÁI QUÁI GÌ THẾ NÀY???

-Khụ khụ

Nhân lúc hỗn loạn, 3 nàng nhà ta đã tẩu thoát từ lâu rồi

-BỌN NHÓC ĐÓ ĐÂU RỒI?

Màn khói tan dần, cảnh vật hiện rõ:

-Chạy rồi à? Mà kẻ cũng lạ, cái tên tóc nâu hình như mình đã gặp ở đâu rồi thì phải Minh tự hỏi

2 người còn lại vẫn giữ khuôn mặt bình tĩnh

"Tên bốn mắt đó, nhìn quen quá" Tuấn nghĩ thầm

-Ha ha, vui thiệt, phát minh mới của cậu hả? Phong cười lớn

-Ừ, tó mắt 3 ngày mới chế xong đó

-Cơ mà cậu đem cái gì mà nặng thế?

-À, không có gì đâu, chỉ là...

-Chỉ là gì?

-Một số dụng cụ thí nghiệm, vật dụng cần thiết cho việc nghiên cứu, đan dược trị thương, hóa chất, một cuốn sách về dược học và còn, và còn....he he

-Và còn?

-He he...THUỐC NỔ

-Ồi mẹ ơi!! Cậu định phá nát cái trường này hả?

- Có lẽ thế! Nó trả lời dừng dừng
- Mà thôi, dẹp chuyện đó qua một bên, phòng hiệu trưởng ở đâu?
- Hướng này Kỳ chỉ tay về phía trước, mắt vẫn dán chặt vào quyển sách
- Quả nhiên là Lam Kỳ, rất chu đáo!
- Quá khen!

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Nhập Học (Phần 3).

-Mà nè, ba cái tên đó là ai thế? Nó hỏi-Cái tên tóc bạch kim là Dục Thiên Bảo-con trai duy nhất của Dục gia, người thừa kế của dòng họ, bị một cú sốc lớn từ sau khi mẹ mất nên ít nói hẳn, trở thành một con người lạnh lùng và nhẫn tâm. Nổi tiếng nhờ cái nhan sắc trời cho. Tên thứ hai tóc vàng tựa nắng mai là Lâm Nhật Minh- cũng là đứa con duy nhất của Lâm gia, ngay từ nhỏ đã được chiều chuộng và yêu thương hết mực từ đó sinh ra cái bản tính cao ngạo, tự tin, chẳng coi ai ra gì, có khuôn mặt baby dễ thương rất được lòng các thầy cô trong trường, tuy thế, cậu ta không có hứng trong việc kinh doanh, là dân chơi thứ thiệt. Tên cuối cùng là thiếu gia của tập đoàn Liêm thị, Liêm Thanh Tuấn, ngay từ nhỏ đã được xem là thiên tài về toán học, được coi là viên ngọc quý của Liêm gia, lời nói cử chỉ đều rất lịch thiệp, là mẫu người lý tưởng mà các cô gái đều mong ước, tính cách bất thường, lúc lạnh lùng lúc nhí nhảnh, tóm lại không thể xem thường tên này. Lam Kỳ đọc tất cả thông tin từ cuốn sổ tay nhỏ vừa mới lấy ra

-Wao! Cừ thật, cậu lấy thông tin này ở đâu ra vậy?

-Từ tay sai thân cận!

-A! Phòng hiệu trưởng nè! Phong reo lên

RẦM!!!!

-Bác à!!!!!!!!!!!!Cháu nhớ bác quá!!!!!!!! Nó ôm chặt lấy người đàn ông trung niên đang nhâm nhi tách trà

-Mấy...Mấy cậu là ai?

-Cháu nè, Tuyết Linh đây, bác không nhận ra sao?

-Ô, thì ra là cháu, 2 người kia chắc là Chi và Anh, vậy..cháu tới đây có việc gì?

-Bác hỏi lạ nhì, tới để đi học chứ sao?

-Mấy cháu chịu đi học rồi hả? Thật mừng quá!

-Bác à! Cẩn thận đó! Nó định sẽ phá banh cái trường này ra đấy! Phong cất giọng tà tà

-Tuyết Linh à, nể tình ta là bác của con, đừng có phá cái trường này nha!

-Tất nhiên...là không rồi!

-Thật là!

-Cháu đùa đấy!

-Mà tại sao các cháu phải cải trang nam thế kia?

-Nếu không thì còn gì là thú vị nữa chứ, bác nhớ giữ bí mật giùm cháu nha! Không thì cái trường này sẽ....he he

-Rồi rồi!

-Bọn cháu học lớp nào? Kỳ cất giọng

-À, 10a1

-Tại sao lại là lớp 10 chứ, 12 không được hả bác? Nó hỏi mặt ngây thơ (vô) số tội

-Ở nước ngoài thì theo trình độ học vẫn có thể nhảy lớp, nhưng ở Việt Nam, dù có giỏi cỡ nào cũng phải học theo đúng độ tuổi! Kỳ giải thích

-Thế à! Hiểu rồi, vậy chào bác nha!

Lớp 10a1:

-CÓ TIN SỐT ĐÈO ĐÂY!!!!!!!!!!!!!!

Một bạn nam chạy vào lớp

-gì mà làm ầm lên vậy?

-Lớp ta sắp có thêm học sinh mới, toàn là trai đẹp không hà!

-Thật sao?

-Chắc chắn 100%, tớ nghe lén ở phòng hiệu trưởng đấy, sao sai được! Bạn nam ngẩng cao đầu tự hào

-À,à tớ méc cô à nha!

-Đừng mà!!

-CẢ LỚP TRẬT TỰ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! tiếng bà giáo vừa uy nghiêm, vừa đồng dục vang lên, cả lớp trở lại tư thế ban đầu

-Vào đi các em! Bà giáo lập tức thay đổi thái độ, cười phát ón

-Chào các bạn, tớ là Hàn Nam Phong, đây là Nhựt Lam Kỳ, cuối cùng là Hà Minh Khánh, từ nay chúng ta đã là người một nhà, vì vậy mong các bạn giúp đỡ thêm!

-Rất hân hạnh Kỳ nói một câu ngắn cùn

Không khí im lặng bao trùm cả lớp học, một cô bé ngồi đầu bàn đối diện Khánh đứng lên hỏi:

-Minh khánh! Tại sao bạn không nói gì thế?

Câu hỏi ngay lập tức được cả lớp hưởng ứng

-Tên của tôi, các bạn cũng đều rõ cả rồi, cậu còn muốn gì nữa? Chẳng lẽ..... Bỏ nửa câu nói, Khánh nâng cằm cô bé lên, môi nở nụ cười yêu mị

-Nàng muốn biết mẫu người yêu lí tưởng của ta sao? công chúa?

Ôi trời ơi, xã hội này loạn cả rồi, nó đường đường là con gái chính hiệu mà tài tán gái còn hơn cả con trai, các girls dường như không đỡ nổi đòn này nên đã xiu đồng loạt. Cả lớp như đang chìm trong thế giới đầy màu hồng lãng mạn thì một tiếng động vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Nhập Học (Phần 4)

RẦM!!!!!!!!!!!!!!Cánh cửa bật ra với một sức mạnh kinh khủng, là hấn, cậu ta ngang nhiên bước vào lớp, chẳng nhìn bà giáo lấy một lần, tất nhiên ngay cả bọn nó cũng không để ý. Tiến đến dãy bàn cuối lớp và...ngủ

Bà la sát đã quá quen với cảnh này, không chấp nhặt chuyện nhỏ. Tiếp theo là Minh, cậu ta lẻo đẻo theo hấn, cũng trực tiếp đi xuống bàn, mặc kệ ánh mắt như lửa đốt của Phong, Tuấn dường như đã để ý thấy sự xuất hiện của bọn nó, lẳng lặng không nói gì, chỉ chào bà giáo một câu lấy lệ rồi về chỗ, ánh mắt vẫn dõi theo nam sinh tóc xanh bốn mắt kia.

Nó bây giờ thôi cái trò treu ghẹo mỹ nhân, nhìn bà giáo với ánh mắt ngây thơ:

-Cô ơi em ngồi chỗ nào ạ?

Bà cô động lòng trước nhan sắc trời cho của nó, cái vẻ mặt nai tơ vô số tội, nên phân công cho nó ngồi cạnh hotboy:

-Kể Bảo còn chỗ trống, em ngồi đó nhé! Còn 2 em ở bên cạnh Minh và Tuấn

Bước xuống chỗ ngồi với tiết mục chào hỏi rất ấn tượng bằng mắt, số thì ngưỡng mộ nhưng xen lẫn trong đó là ánh mắt ghen ghét

Cảnh quay thứ nhất: ĐẠI CHIẾN NỔ RA :BẢO-KHÁNH:

-Cậu kia! Xê ra tui ngồi coi! Mở đầu là lời độc thoại của nó

-...

-Có nghe gì không hả? Nó mặc kệ những ánh mắt thương hại của cả lớp dành tặng cho

-MUỐN CHẾT? Cái giọng lạnh băng của hấn cũng đủ uy hiếp mấy người yếu tim, nhưng nó là ngoại lệ, lần đầu tiên được nhìn rõ khuôn mặt hấn ở cự li gần thế này, tuy nhiên, từ khi sinh ra nó được tiêm loại thuốc miễn dịch với trai đẹp rồi

-Tất nhiên là không rồi, nhưng nếu cậu muốn, tôi có thể giúp cậu! Nó trả lời dửng dưng

-Phiền phức!

-Thế cậu có chịu tránh ra cho tôi ngồi không hả?

-Nhất thiết phải là chỗ này?

Cảm thấy đôi co với hấn cũng không được lợi gì, nó bèn cầu cứu viện binh:

-Cô ơi, bạn này không cho em ngồi!

Ngay lần gặp đầu tiên đã có ấn tượng tốt với nó, bà giáo liền nghiêm mặt:

-Em kia, tại sao lại không cho bạn ngồi cùng hả????

Hấn bắt đầu dĩ phải nhường chỗ, sợ dĩ hấn làm vậy vì nếu bà la sát báo cáo với mẹ hấn về chuyện gây xích mích với bạn mới, sư tử hà đông sẽ nổi trận lôi đình, cấm túc hấn 1 tuần thì khổ.

Cảnh quay thứ 2: THỂ TRẬN TIẾP DIỄN: MINH-PHONG:

-Tên nhóc kia, dịch ra một chút coi! Phong cất giọng khó chịu

-Không ngờ lại gặp cậu ở đây, thật tốt quá!

-Tốt gì để sau đi, xê ra!

-Không!.

-Cái tên nhóc này! Cô ơi, Bạn này đuổi em đi!!!!!!!!!!!! Phong cũng tìm cứu viện, tác chiến thành công, Minh bèn ngậm ngùi nhường chỗ.

Cảnh quay thứ 3:HÒA BÌNH LẬP LẠI: TUẤN-KỶ:

-Chúng ta thật có duyên ha! Tuấn cười hiền, tự động dịch chỗ ngồi

-Tôi cũng cảm thấy như vậy, chào cậu,Thanh Tuấn, chúng ta giờ đã là bạn cùng bàn, vì vậy mong cậu giúp đỡ thêm! Kỳ nở nụ cười sát trai, Tuấn ngây người 3s rồi cũng đáp lại

-Rất hân hạnh!

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Bài Kiểm Tra 15 Phút.

-Nào các em lấy giấy ra kiểm tra 15 phút Bà cô này đùa sao? Con nhà người ta mới vào học đã cho kiểm tra 15 phút, muốn biết thực lực của bọn nó hả?

-Hãy nêu nhận xét của em về nạn bạo lực học đường hiện nay! Bắt đầu tính giờ làm bài!

Ô! Hay chưa kìa, nó vẫn ngủ say sưa dường như nếu trời có sập cũng không tỉnh lại, hẳn đã tỉnh lại từ lúc nào để làm bài kiểm tra, ai cũng biết trong trường hẳn là người có thành tích xuất sắc nhất, cái gì cũng giỏi, để duy trì thành tựu, hẳn đành vực lại với con buồn ngủ để làm bài

Bản của Phong, 2 đứa cúi gầm mặt...chơi game, thật hết biết

Bản Kỳ thi sao nhì, Lam Kỳ gương mẫu chuyên tâm làm bài, tiếng bút sột soạt trên giấy là bài, Tuấn cũng làm rất say sưa

Không khí im lặng kéo dài, thỉnh thoảng lại có tiếng reo hò thán trọng của Minh và Phong, bà cô già đã ngủ gật từ lúc nào, còn lại 5 phút, nó bây giờ mới ngóc đầu dậy, cầm cúi làm bài, nguyên văn bài làm của nó như sau:

Trước đây, chúng ta thường có tâm lý chủ quan nghĩ rằng bạo lực học đường là một vấn đề hết sức xa xôi, không xảy ra phổ biến. Đồng thời cũng vì thế mà không ý thức được sâu sắc về tầm ảnh hưởng, tác động, hậu quả nghiêm trọng của nó tới thế hệ trẻ nói riêng, con người nói chung. Song thời gian gần đây, bạo lực học đường đã có những chiều hướng gia tăng, phát triển phức tạp và trở thành một vấn đề nóng bỏng, một vấn nạn nhức nhối khiến mọi người không khỏi bàng hoàng, kinh ngạc. Phải chăng đó chính là một dự báo “sóng ngầm đang thành bão”. Đứng trước thực trạng đó mỗi chúng ta cần có nhận thức và hành động như thế nào? Bạo lực học đường là những hành vi thô bạo, ngang ngược, bất chấp công lý, đạo lý, xúc phạm trấn áp người khác gây nên những tổn thương về tinh thần và thể xác diễn ra trong phạm vi trường học.

Bạo lực học đường hiện nay có xu hướng gia tăng nhanh chóng, diễn ra ở nhiều nơi trên thế giới, hiện đang xâm nhập và lan rộng ở VN. Do đó đang trở thành một vấn nạn nghiêm trọng của toàn xã hội.

Bạo lực học đường là một biểu hiện “xuống cấp” nghiêm trọng về đạo đức cũng như lối sống bất cần của một bộ phận học sinh. Điều này đã được nhà trường cũng như các bậc cha mẹ quan tâm tăng cường giáo dục, nhất là đối với những học sinh có những biểu hiện phát triển không bình thường, nhưng cho đến nay tình trạng đó vẫn chưa có chiều hướng thuyên giảm.

-NỘP BÀI!!!!!!

Cậu lớp trưởng-Thế Nam thu bài, nộp lên bàn giáo viên, không may hôm nay là ngày nhập học, không có trong chương trình học, bà cô già đành chấm bài học sinh, ở phía dưới cả lớp bày binh bố trận:

-Cậu làm bài được không? Nó hỏi

-Tớ hả?, có ghi được một vài câu! hi hi Phong trả lời

Kỳ vẫn yên lặng lấy sách ra đọc, sau một hồi lẩn lộn trong đống bài kiểm tra, bà cô cất cao giọng:

-Phát bài!

-Tớ được có 6 điểm

-Tớ có hơn gì cậu

-Wa! 7 điểm nè

-Thiên Bảo được 9 điểm nè

-Giỏi thật đó

-Chắc không có ai 10 đâu nhì

-Học sinh mới! cậu mấy điểm? Một cô bé xón xát lại gần bàn nó, Khánh bây giờ vẫn ngủ say sưa

-ÔI MẸ ƠI, CẬU TA 10 ĐIỂM NÈ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

-Đâu?đâu? Cả lớp nhao lên

"Thật không thể tin được, cậu ta ngủ suốt, vậy mà được 10 điểm?" Bảo trong lòng thắc mắc

-Ở ĐÂY CŨNG CÓ NGƯỜI 10 ĐIỂM NÈ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ô là Kỳ sao? Tất nhiên rồi, học sinh gương mẫu mà!

-Thế, Phong cậu mấy điểm? Cũng 10 điểm luôn à, học sinh mới của lớp ta giỏi thật đấy!

-Các em trật tự, sắp tới sẽ có bài kiểm tra sát hạch đầu năm, cô mong các em sẽ có sự chuẩn bị tốt vì lần kiểm tra này rất quan trọng, à nhớ làm hết tất cả các bài tập trang 64 nhé!

-Dạ Cả lớp dạ rang, không biết ngày mai sẽ ra sao đây?

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tình Nghịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tình Bạn.

Tiết học kết thúc sớm hơn dự định, nó về nhà mang theo tâm trạng buồn chán: Reng.....rengreng

-Cô chủ, cô có điện thoại, hình như là của phu nhân ạ!

-Mẹ????? MẸ GỌI LÀM GÌ NHỈ?

Bắt máy từ quản gia, cô cất giọng ngọt ngào như mía lùi:

-Mẹ thân yêu, gọi cho con có chuyện gì thế ?

-Mẹ gọi để kiểm chứng xem con còn sống hay đã chết!

-Mẫu thân cứ đùa hoài à!

-Con nhóc này, ở bên đó chơi vui lắm hay sao mà dạo này không gọi cho bà già này một cuộc hả?????????

-Mẹ sai rồi, mẹ còn trẻ thế, sao gọi là bà già được, mà con sang đây để học chứ có chơi đâu?

-Cô mà chịu học đẳng hoàng tử tể thì trời có mà sập

-Mẹ, sao mẹ lại nghĩ con gái mình như thế?

-Không được quậy phá nghe chưa?, ở bên đây cô sống cho tốt...

-Con quậy gì đâu?

-Cẩn thận đấy!

-Mẹ...mẹ nói thế là có ý gì vậy?

-Không có gì, chỉ là nhắc con bảo vệ sức khỏe! Cũng đừng ham chơi quá, chú tâm vào học hành nghe chưa?

-Con của mẹ là thiên tài mà, mẫu thân cứ yên tâm, bố vẫn khỏe chứ mẹ?

-Rất khỏe là đằng khác, con đừng lo lắng nhiều quá! Không tốt

-Con biết rồi! Yêu mẹ nhất!

-Mẹ cúp máy đây!

-Vâng!

Nó gấp máy, thở phào nhẹ nhõm, mẹ nó thật đáng sợ

-Giỏi nhỉ? Không quậy cơ đấy! Nguyệt Anh từ căn phòng bên cạnh ló đầu ra

-Học hành đằng hoàng tử tể, cái này nghe sao quen quá ta? Phía trên Linh Chi cũng lộ ra

-2 bà, nghe hết rồi sao?

-Mi nói cái giọng oang oang thế kia ai mà chả nghe được, dù không muốn cũng lọt được vài chữ!

-Đừng làm cái vẻ hắc ám thế chứ, tới đây coi!

-Dạo này nó thế nào ý bà ạ! Chi thờ dài

-Thế nào là thế nào? Anh vừa hỏi vừa chăm chú làm cái gì đó.

-Chán chứ gì nữa, muốn đi chơi không?

-Đi đâu? Anh hỏi vẫn cấm cúi làm việc

-Công viên giải trí, thấy thế nào? Nó đưa ra ý kiến

-Bà cứ như còn trẻ lắm không bằng í!

-Cư nhiên là ta còn trẻ rồi, 16 tuổi không gọi là trẻ thì gọi là gì?

-Trường hợp của bà thì khác, thể xác còn trẻ nhưng tâm hồn đã già khụ y như bà lão 80 mui!

-Bà...bà nói thế là có ý gì hả???????

-Không có gì đâu, lời thôi! Chi phẩy tay

-Đứng lại đó!!!! Nó vừa hét vừa đuổi theo Chi, Anh vẫn im lặng làm gì đó

BUỔI TỐI

ÀM!!!!!!!!!!!!!! ÀM!!!!!!!!!!!!!!

Tiếng sấm bắt chợt vang lên xé toạc khoảng không rộng lớn:

-Chi à! Cho tui ngủ với bà nha! Nó lộ đầu sang phòng Chi, tay cầm cái gối ôm, mặc chiếc áo ngủ màu hồng phấn xinh xắn thì thấy một cảnh tượng hết sức thảm hại, một người con gái đang nằm trong chăn ôm đầu, thỉnh thoảng lại reo lên khe khẽ mỗi khi có tiếng sấm.

-Tui tưởng bà không sợ sấm chứ, vậy là gặp đồng loại rồi! Nó cười hi hi khuôn mặt dễ thương mà thương không nổi

Chi bây giờ mới lộ đầu dậy

-Đ....Đáng sợ lắm bà ạ, nếu không muốn die thì vô đây nằm với tui

-Bà trẻ con hơn tui nghĩ đấy! Vào đó sẽ bớt sợ sao?

-Ít ra theo quan điểm của tui thì nó là như thế!

-Ta qua phòng Nguyệt Anh đi! Xem nó thế nào ha!

-Nhưng mà...

-Cứ đi đi, đừng sợ, ta sẽ bảo vệ nàng Nó giờ giọng ngọt ngào xu nịnh sở trường

Lại diễn kịch nữa rồi, thật hết biết!

-Ta sẽ thuận theo ý người! Chi phối hợp, rời khỏi cái chăn mềm mại, theo sau lưng nó

ÀM!!!!!!!!!!!!

-Ủi, đáng sợ quá

-Không sao đâu, hết sợ nè, hết sợ nè! Nó cầm tay Chi lắc lắc, lại là một màn kịch nhí nhố nữa

Và rồi đích đến đã xuất hiện ngay trước mặt:

-Có ai không? Bước vào căn phòng của Nguyệt Anh, toàn một gam màu xám hắc ám, lại không bật đèn, đúng lúc đó thêm một tiếng sấm giáng xuống:

-MA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!CÓ MA!!!!!!!!!!!! Nó và Chi hét lên, bác quản gia bây giờ cũng đã về nhà nghỉ ngơi, ngôi biệt thự lại không có người giúp việc, chẳng ai có thể cứu chúng nó

-He...he...he....he

Một tiếng cười man rợn làm rung động không gian, nó ôm Chi thật chặt, chân tay bủn rủn nhưng vẫn níu kéo được một ít lí trí, hỏi một câu lấy lệ:

-Người...người là ai?Nguyệt Anh đâu rồi?

-Ta là... khụ khụ, ha ha ha Mấy bà thật nhát gan! ha ha

Đèn sáng trở lại, nhìn rõ mới thấy là Nguyệt Anh một thân hắc y từ trên xuống dưới đang ôm bụng cười ha hả

-Bà...bà! Nó và Chi giật run người

ẦM!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

-Á!!!!!!!!!!!!!!

-2 bà thích ôm nhau lắm sao? Người ta còn tưởng 2 bà bị less cơ đấy!

-Nguyệt Anh à, tối nay cho tui ngủ với bà nha!

-Tui nữa!

-Phòng 2 bà đâu? Sao chạy sang đây?

-Nó đáng sợ lắm, Đi mà nha! 2 đứa đồng thanh

-Rồi rồi, lại đây mẹ thương!! Đây là màn thứ mấy rồi, sên quá đi mất

-Vâng thưa mẹ!!! Nó và Chi như 2 đứa trẻ đáng yêu sà vào lòng mẹ, tối hôm đó, chúng nó ngủ rất ngon, ôm nhau rất thắm thiết nhưng chắc chắn sẽ không ngờ rằng, họ đã bỏ quên thứ gì đó! À quên, xin đính chính lại rằng chỉ có 2 người thôi!

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Bài Tập.

Một buổi sáng như mọi buổi sáng, ánh nắng xuyên qua kẽ lá, chiếu qua tấm kính chịu lực, dường như vẫn không đủ sức để đánh thức 3 con heo đang ngủ say sưa kia:-U...ớ, sao mình lại ngủ ở đây????????? Nó là người đầu tiên thức dậy

-Làm gì và hét ồn vậy??? Nguyệt Anh cũng nửa tỉnh nửa mơ

-Sao tui lại ngủ ở phòng bà?...Chẳng lẽ nhân lúc nửa đêm nửa hôm bà bắt cóc tui sang đây?

-Chính bà tự mò qua thì có!

-Ồ!!!!!!!!!! vậy à! Nhớ rồi, cảm ơn bà đã cho bọn tui mượn phòng ngủ!

-Không sao không sao! Anh nói rồi đập đập cái chân của Chi

-Còn sống hay chết rồi vậy?

-Cư nhiên là còn sống, hỏi lạ vậy? Linh Chi dụi mắt

-Làm Vệ sinh cá nhân đi, tui xuống làm đồ ăn sáng!

-Ừ!!!!!!!!!!

Tại bàn ăn_____

-Ngon quá!!!!!!!!!!!!!!

-Tui mà lại!

-Mà từ hôm qua đến giờ không thấy Thiên Ân đâu nhỉ? Chi hỏi

-Không phải là bà đuổi nó đi chứ? Anh nghi ngờ

-Gần đúng, nó nói không thể sống với mấy bà chị bê bối lụm thộm cộng thêm cái tính lười nữa nên đã cuốn gói đi rồi!

-Chỉ có 2 bà thui nha! Anh trêu chọc

-Hi hi

-Mà nghe nói, cái cô bé xinh xinh lúc trước và phải Ân học cùng lớp với cậu nhóc!

-Vậy là bọn chúng có nhiều cơ hội bồi dưỡng tình cảm rồi!

-Ừ, ừ

-Tui ăn xong rồi! Anh lên tiếng

-Ừ Đi học nha!

-Ừ

Trường Kousei, vẫn như thường lệ, tiết mục đã được dư luận đánh giá cao sẽ được phát miễn phí tại trường:

-ANH TUẤN!!!!!!!!!!!!!! Ở ĐÂY NÈ!!!!!!!!!!!!!!

-BẢO!!!!!!!!!!!!!!!!!! NHÌN EM ĐI!!!!!!!!!!!!!!

.....Vân vân và mây mây, tất nhiên đối với bọn nó cũng như vậy

Người băng rôn, người khẩu hiệu la hét om sòm...

Chạm mặt cũng nhìn nhau tóe lửa....

Không thể thiếu những màn cãi nhau đặc sắc của Phong và Minh, những người còn lại ngồi xem kịch hay....

Tuy nhiên, tiếng chuông báo hiệu giờ vào học vang lên..

Tâm trạng chán nản...

Léch cái thân tàn ma dại vào lớp, trong đầu không ngừng lặp lại một câu hỏi...

"Người ta sinh ra cái trường học để làm gì nhỉ?"

Tiết đầu tiên của bà giáo ngày hôm qua...

Cái điệp khúc hằng ngày vang lên...

-Nào các em, buổi sáng tốt lành! Bà giáo cười rõ tươi

-Buổi sáng tốt lành, cô giáo!

-Bài tập cô giao, các em làm xong chưa?

-Có 2 bạn chưa làm thừa cô! Lớp trưởng báo cáo tình hình.

-Cái tên Thế Nam chết tiệt, ai mượn mi thông báo chứ! Nó rửa thắm

-Cậu chưa làm bài tập hả? Nam Phong hỏi nhỏ

-Chuyện rõ như ban ngày rồi còn gì! Cậu cũng vậy hả?

-Hỏi hay nhì, làm rồi thì cần gì nói với cậu?

-Nè hỏi nãy lớp trưởng nói có 2 người, là tớ và cậu vậy cái tên Lam Kỳ kia không phải là...

Một tiếng thét chói tai vang lên cắt đứt cuộc đối thoại của 2 người:

-TRÒ NÀO CHƯA LÀM BÀI ĐÚNG LÊN CHO TÔI!!!!!!!!!!!!

Nó và và Phong ngậm ngùi đứng dậy, ném cho Kỳ cái nhìn oán trách:

-Là em thưa cô!

-Trò giỏi nhì, mới hôm qua được điểm tối đa thì vênh mặt hả? Trò tưởng trò giỏi rồi không cần học nữa phải không?Kì thi sát hạch đã cận kề vậy mà không chịu làm bài tập thì làm sao mà đạt được điểm chuẩn đây hả???????

-Thưa cô em có lí do riêng ạ! Nó bình tĩnh

-Lí do?

-Dạ tại tối hôm qua mẹ của em đột nhiên ốm liệt giường làm em chạy đôn chạy đáo lo thuốc than cho mẹ, "thái y" chuẩn đoán mẹ bị bệnh nan y, phí chữa trị lại đắt đỏ, nhà em nghèo không có tiền cho mẹ nhập viện để chữa trị, vì quá thương mẹ em thức đêm chăm sóc, không có thì giờ nghĩ đến bài tập, vậy nên... Nói đến đây nó ngừng lại

Liếc sang Nam Phong, quả đúng như nó nghĩ sắc mặt anh chàng ngày càng biến dạng:

"Cái gì mà bệnh nan y? Mì xạo vừa thôi, mẹ mi mà biết chắc tức đến thổ huyết"

"Làm ơn đừng nói gì cả, hãy nghĩ đến tương lai của tớ sau này!"

"Tương lai của mi đã sớm tắt ngóm, có muốn nghĩ cũng không được!"

"Thôi mà"

Kết thúc màn đấu mắt, nó nhìn sang Lam Kỳ, cậu chàng trao cho nó tia kì dị, môi giật giật không ngừng, ở phía trên bà cô đã khóc thút thít

-Tội nghiệp, em còn nhỏ mà tận hiếu với mẹ như thế quả thật rất đáng khen, thôi cô bỏ qua lần này, 2 trò ngồi xuống đi!

"Chiều nay của cậu công hiệu thật!" Phong nhìn nó tán thưởng

"Tớ mà he he"

Tiết học trôi qua êm đềm và nhanh chóng.

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: The Zoo.

Thảm thoát đã mấy ngày trôi qua, tuy đến trường trong hình dáng nam giới, tuy gặp những vấn đề khó khăn, tuy tốn chất xám để nghĩ xem đồng thư tình nên để ở đâu, cuối cùng bọn nó cũng được thành thoi một ngày. (trường Kousei thứ 7 cũng phải đi học)

-Nè Nguyệt Anh, bà biết không? Hôm nay là chủ nhật đấy! Nó nũng nịu

-Thì sao?

-Có muốn đi chơi không?

-Lại là công viên giải trí nữa chứ gì? Linh Chi từ đâu xen vào

-Không không! Nó lác đầu

-Thế thì chỗ nào?

-Vườn thú Berlin!

-Được đó, tui đã từng nghe qua nhưng chưa có dịp ghé thăm

-3 người chúng ta đi thôi sao? Anh hỏi

-Thế bà muốn rủ ai, không phải là cái cậu Thanh Tuấn đó chứ? Nó cười nham hiểm, Nguyệt Anh thoáng đỏ mặt

-Phải ha, nghe nói 2 người này tình cảm thân thiết lắm cơ Chi cũng thêm dầu vào lửa

-2 Bà muốn chết hả?

-ỪM, bà muốn cho hấn đi cũng được, tui không cản!

-Càng đông càng vui mà, để tui gọi cho bọn họ! Chi nhanh nhẹn vớ lấy cái iphone trên bàn:

-alo

-ai vậy?

-là tui!

-tui là ai?

-Thiệt là, muốn chết hả, vậy cậu là ai?

-Nhật Minh đẹp trai là ta!

-Á, à thì ra là tên khốn nhà người!

-Mi có phải là Nam Phong?

-Đoán hay lắm nhóc!

-Cái con này nói thẳng vào vấn đề chính luôn đi!!! Nó nổi xung, định nhào tới vớ lấy cái điện thoại, may mà có Anh ngăn cản

-Suyt! Im lặng! Chi nhắc nhở

-Ai vậy?

-Không có gì đâu, à hôm nay mi rảnh không?

-Có!

-Muốn đi chơi không?

-Đi đâu?

-Vườn thú Berlin!

-OK! Dẫn thêm người không có vấn đề gì chứ?

-Bạn mi hả? 2 cái tên đó phải không?

-Uk

-No vấn đề!

-Mấy giờ?

-Tầm 20 phút nữa!

-Gặp nhau ở cửa ra vào nha!

-Ok

-Cúp máy đây

-Ừ

xong Chi quay sang nó

-Nói chuyện vui về nhĩ? Nó trêu chọc

-Vui cái nỗi gì

-Chuẩn bị đi! Anh nhắc nhở

-Ừ

Vì đi chơi với tụi hần nên bọn nó phải cải trang nam, nó hôm nay rất cá tính, cái mũ lưỡi trai đội lệch về phía sau che đi mái tóc dài đã được búi cao, áo bun tay dài in hình nhân vật Conan, quần sóc ngắn, chiếc áo sơ mi kẻ sọc đen trắng khoác ngoài công thêm đôi giày nice có họa tiết trắng đen. Đúng là một sự kết hợp hoàn hảo.

Và rồi giờ hẹn cũng đến:

-Đúng là! Chậm chạp quá đây! Phong than phiền khi thấy bọn hần đến

-Có biết tui khó khăn lắm mới kéo được họ đi không hả? Minh cũng không kém

-Đó là chuyện của mị, ta đây không cần biết!

-Cậucậu Một giọng nói cắt ngang công cuộc cãi nhau của Phong

-Lại gặp lại cậu nữa rồi, tôi thật sự rất vui!

-Không dám

-CÓ VÀO KHÔNG THÌ BẢO???????? Nó bây giờ đầu đã bốc khói, hét vào cái đám người này giờ cho mình ăn bơ

-OK!!!!!!!!!!!!

Vườn thú Berlin (hay Zoologischer Garten trong tiếng Đức), nằm trên diện tích 84 mẫu (34 hecta) trong khuôn viên Công viên Tiergarten ở trung tâm thành phố. Vườn thú mở cửa vào năm 1844 và bị phá hủy gần hết trong Thế Chiến II. Ngày nay, đây là một trong những vườn bách thú tuyệt vời nhất Châu Âu với hơn 18.000 động vật thuộc 1.500 loài khác nhau. Và vườn thú cũng có không ít nhân vật nổi tiếng. Đây chính là nơi chú gấu bắc cực Knut trở thành hiện tượng toàn cầu với không ít các sản phẩm mang hình ảnh riêng và nhiều lần xuất hiện trên truyền hình trước khi mất vào năm 2011.

-Wao!!!! Ở đây đẹp quá!!!!!! Phong trầm trồ khen ngợi

-Đẹp thật!!!!

Phong và Minh chạy lông nhông khắp vườn thú, miệng luôn luôn hỏi:

-Con này là con gì vậy?

-Gấu túi Wowbat ,nằm trong những loài động vật có vú lớn hiếm nhất trên thế giới và cũng có thể bị đe dọa nghiêm trọng. Chúng có khả năng sinh sản nhanh hơn so với gấu túi bình thường, hiện nay chúng được bảo vệ trong một công viên quốc gia gần Epping – Queensland thuộc tiểu bang của Úc với số lượng khoảng 130 con.

-Ở đây thì sao?

-Chim Kakapo, loài vẹt không biết bay ở New Zealand, bên cạnh là chim Palila ở Hawaii(Mĩ), kế tiếp là chim ruồi Honduran Emerald ở thung lũng Rio Aguan, chim Ôtít ở Ấn Độ, nhiều ghê cơ, toàn là loài quý hiếm không à!!!! Nó nhìn quanh

-Ở đây cũng có vẹt cơ à?

-Vẹt Merganser ở Brazil đó!

-Cá heo kia!!!

-Cá heo sông Dương tử hay còn gọi là Baiji, thấy con hồ kia không?

-Cái con vàng vàng cam cam đỏ hả?

-Hồ vàng Tabby đó! Sắp tuyệt chủng

-Kia chẳng phải là con sếu đầu đỏ sao? Còn có cò quăm ở Trung Quốc, chim fregat ở đảo Christmas, cá Maharashtra ở Ấn Độ, nhiều không đếm xuể

-Cậu có vẽ biết nhiều nhĩ? Hấn mon men lại gần

-Tui mà lại, đâu như anh mà

-Tui thì sao?

-Vừa kém hiểu biết lại cứng đầu!

-Nói vậy là có ý gì hả? Đứng lại

Hấn đuổi nó chạy, bỗng khựng lại

-Ôi, gấu Koala kia, dễ thương quá đi mất, kia là doi đuôi màng Seychelles, tê giác Java nữa kia, ớ này giờ không thấy Phong đâu! Nó sức nhớ

-Đằng kia kia! Kỳ chỉ tay về phía xa ời là xa

Phong đang lúi lúi đi khắp nơi, tay chỉ này chỉ nọ, mặc cho những ánh mắt của mọi người xung quanh dòm ngó

-Tui đi mua đồ uống, mấy người đợi đó, không được đi đâu nghe chưa!

-Tui đi nữa được không? Tuấn trung ra bộ mặt cún con cực dễ thương nhìn Kỳ

-Tùy

-Bye nha, tui đi theo tiếng gọi của trái tim đây! Tuấn nhìn Hấn nháy mắt

-Tiếng gọi trái tim cái nỗi gì, đi mau! Kỳ lúi Tuấn xềnh xệch

-Lại đằng kia xem đi! Nó chạy tới một cái chuồng lam, không để ý mình đang nắm tay hấn, mặt cậu chàng đỏ như gấc chín" Tay cậu ta, thật mềm mại...ôi trời mình đang nghĩ gì vậy nè!" Hấn vỗ đầu mình, bỗng, Nó vấp ngã

-Ai da!

-Có sao không? Hấn ân cần hỏi han

-Sao trắng gì ở đây, đau muốn chết được á!

-Không khéo trật khớp rồi, đưa đây tui xem(t/g: Gì vậy? ngã 1 cái mà bị trật khớp á?)

-Không được!!!

-Cậu muốn cái chân này bị què hả?

-Được rồi

Mà phải công nhận rằng hấn sơ cứu rất công phu nha, cố định khớp, buộc lại bằng một dải lụa, thắt chặt

-Xong rồi đó, hạn chế cử động nhiều nếu không thì...

-Biết ời!

Tách tách...

Bên này đang tràn ngập sắc hồng thì bên kia một con người nào đó đang thực hiện một âm mưu đen tối:

-Mấy tấm ảnh này mà bán ra thì tiền vào như nước he ...he Kỳ nở nụ cười man rợ

-Tại sao tui mình phải trốn thế này, đường đường chính chính bước ra ngoài có phải hơn không? Phong phàn nàn

-Im lặng coi! Làm chuyện xấu mà cứ....

-Thiệt là

-Hiếm khi có mấy cảnh như thế này, cần phải lưu lại, hiểu không?

-Hiểu hiểu

Quay lại nam nữ chính

-Bây giờ cậu có đi được không?

-Tất nhiên là.... Nó toan đứng dậy thì cảm giác đau nhức ở chân nhói lên

-Được đâu mà được, lên đây tui công cho

-Tui đi được mà

-Cứng đầu cũng phải đúng lúc thôi chứ!!

-Hừ!

Một cách rất ư lãng mạn, hấn công nó, không hiểu sao ở trên lưng hấn nó lại cảm thấy âm áp đến lạ kì

Tách tách

-Ảnh rất đẹp, rất rõ nét! Kỳ cười cười

-Mi đúng là!

-Thứ ta muốn đã có rồi, nếu cần thiết thì tổng tiền chúng nó bằng những bức ảnh này, đảm bảo thành công tốt đẹp! Kỳ lại tiếp tục cười

Tuấn và Minh ôm nhau đồ mồ hôi hột, thật đáng sợ

-Mấy người đang làm gì vậy?

Ô, bị phát hiện rồi!

-Không phải cậu đi mua đồ uống sao?

-Xong rồi mà, tại Phong ép tui vào đây trốn chứ thật lòng chả muốn tí nào Kỳ nói dối mặt không đỏ, không chớp mắt lấy một lần

"Mi sao lại lòi ta vào?"

"Chỉ cần cậu diễn theo đúng kế hoạch, số tiền lấy được ta 6 mi 4 ok?"

"Tạm tạm, được rồi!"

-À, tui thấy 2 người lãng mạn quá nên không muốn là kẻ phá đám nên mới trốn vào đây, lúc này gặp Kỳ đang tới liền nói cậu ta vào đây luôn! Phong giải thích, Tuấn và Minh không còn gì để nói im bật này giờ

-Ô, Chân cậu bị sao vậy?

-Trật khớp nhẹ thôi mà

-Có đau không? Phong và Kỳ giả vờ quan tâm

-Hồi này có giờ hết rồi, mà chúng ta đi chơi như thế này cũng đã muộn ! Về nhà ha! Nó nói

-OK!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Học Viên Mới.

Ngày thứ 2 ở trường Kousei:

-Mai là kiểm tra sát hạch rồi! cậu ôn gì chưa? Bạn cùng bàn với nó-Thiên Bảo hỏi nhỏ, có thể nói rằng, sau cái ngày đi sở thú cùng nó, tâm tình có phần tốt hơn, ít lạnh lùng hơn

-Ôn á??? Cần gì

-Nghe nói phải qua 8 điểm mới được giữ lại ở cái lớp này! Tuần từ đâu xen vào

-Ôi không, tui chưa học gì hết á!! Phong và Minh đồng thanh

-Biết ngay mà! Chú ý lắng nghe nhé! Nó nói

TOÀN THỂ HỌC VIÊN TRƯỜNG KOUSEI CHÚ Ý! KỶ KIỂM TRA SÁT HẠCH NGÀY MAI SẼ ĐƯỢC HOÀN LẠI TẠM THỜI VÌ MỘT SỐ SỰ CỐ, LỊCH CỤ THỂ SẼ ĐƯỢC ĐĂNG LÊN TRANG WEB TRƯỜNG! XIN NHẮC LẠI.....

-Cái gì??????? Cả bọn hét lên duy chỉ có nó là bình tĩnh

-Cậu làm đúng không? Kỷ hồi nghi hoặc

-Ai biết, oài thế là có thêm thời gian để chơi rùi, he he

-Thiệt là

RENG....RENG....RENG!!!!

-Ô vào học rùi kìa

Như thường lệ, bà cô bước vào với khuôn mặt đặng đặng sát khí, đập bàn đập ghế la hét om sòm để giữ lớp im lặng nhưng hôm nay lại có chuyển biến bất ngờ,đầu tiên là cười tươi như hoa:

-Nào, như các em đã biết trường thánh Seiji là một trong những ngôi trường cao cấp nhất hiện nay, để tăng thêm tình bằng hữu giữa 2 trường họ đưa 2 học viên sang để học tập và giao lưu kết bạn với trường ta trong thời hạn 1 năm, các em vào đi!

-Nè có chuyện này nữa hả? Nó hỏi nhỏ

-Đâu biết! Đúng là phiền phức thật! Hấn trả lời

-WAO! Học sinh mới đúng là 1 mỹ nhân nha, da trắng, mắt to, cơ mà hình như là nhờ son phấn thì phải Minh tấm tắc khen ngợi

-Cái tên này đáng hoàn chút coi Phong gõ vào đầu cậu chàng

-Chết rồi!!! Hấn bỗng nhiên lấy sách che mặt

-Có chuyện gì sao? oh no Nó cũng làm y như hấn

"Sao lại là cậu ta chứ?" Nó oán thăm

"Không ngờ cô ta đuổi đến tận đây, thiệt là" Hấn than trách

-Chào các bạn mình là Hàn Mỹ Lệ tiểu thư của tập đoàn Hàn Thị, đến từ trường Seiji, mong các bạn chỉ giáo thêm à xin nói trước luôn, mình là vị hôn thê của Dược Thiên Bảo, nếu ai dám tiếp cận anh ấy thì mình sẽ không tha cho đâu Cô bé nở nụ cười nguy hiểm, xem ra không phải là người tầm thường, tuy nhiên Hàn Thị chỉ là một chi nhánh nhỏ của Hoàng Thị mà thôi

-Còn mình là Hạ Vũ đến từ trường Seiji, mong các bạn giúp đỡ nhiều hơn! Nói rồi cười một cái, nữ sinh ngất tại chỗ, anh này là con trai độc nhất của Hạ gia, người thừa kế sáng giá của dòng họ, quen nó khi con đang đi du học, đã nhiều lần tỏ tình với Linh nhưng thất bại, biết tin nó học tại trường Kousei nên bày ra cái vụ này, chắc lại hối lộ ông hiệu trưởng, tuy nhiên Mỹ Lệ cũng là đồng phạm.

"Thiệt là, sao lại chọn đúng cái trường này mà vào học cơ chứ?" Hấn và nó đồng suy nghĩ

-Các em muốn ngồi ở đâu?

-Bên cạnh bạn nam ở đằng kia! Hạ Vũ trả lời, tay chỉ vào nó

"Ôi không mình...bị phát hiện rồi sao?"

-Chỗ đó đã có người ngồi rồi em ạ, bàn trên thì sao?

-Vâng thưa cô! Vũ bước xuống bàn trong sự tiếc nuối, mắt đắm đắm nhìn về hướng nó, Linh mang trong mình cảm giác sợ hãi, ôi trời

-Thưa cô, em muốn ngồi gần Thiên Bảo! Mỹ Lệ giương đôi mắt ác quỷ lên nhìn bà giáo, hấn vẫn giữ nguyên tư thế xem tình hình hiện giờ

-Nhưng.... đó là chỗ ngồi của Minh Khánh, bên cạnh Vũ vẫn còn chỗ trống đấy!

-Hừ Cô à hậm hực bước xuống bàn kèm theo tia oán hận vô đối nhưng lại trao ánh mắt yêu thương có hạn cho hấn làm Bảo rộn người

.....

RENG RENG RENG!!!!!!!!!!

-Xuống căn tin thôi, đói muốn chết ! Nó reo lên

-Đợi một chút! Một cánh tay níu nó lại

"Chết rồi, hấn ta vẫn chưa chịu buông tha cho mình"

-Tôi thấy cậu rất quen, hình như chúng ta đã gặp nhau ở đâu đó thì phải Vũ nói

-Cậu nhận lầm người rồi, tôi chưa từng gặp cậu bao giờ Nó bình tĩnh

-Thật sao?

-T...Thật mà, tôi đi trước đây! Nói rồi zọt lẹ kéo hấn phát giác

-Cậu ta thật sự.....

-Anh chúng ta đi ăn đi anh Lệ níu tay hấn không buông

-Đi thì đi Hấn chán nản, sở dĩ là vì mẹ hấn rất đáng sợ, lần trước sắp xếp cho hấn và Mỹ Lệ xem mắt, Bảo tỏ thái độ thờ ơ nhưng vẫn đi cho có, cô à dường như động lòng trước nhan sắc của hấn rồi bảo mẹ hấn cho làm luôn đám cưới, vì hấn đấu tranh quá kịch liệt nên nó vẫn tạm dừng ngang giai đoạn vị hôn phu. Sự từ hà đồng rất hài lòng với một cô con dâu tương lai ngoan như Mỹ Lệ rất chi là cưng chiều cô à, được nước làm tới Lệ bảo làm lễ đính hôn trước rồi mới cưới hồi sau, hấn từ chối cũng không được bèn nghĩ cách phá hoại, ngày diễn ra lễ đính hôn, hấn phá banh mọi thứ, buổi lễ diễn ra trong thất bại, mẹ hấn tức hộc máu nhưng cũng hiểu nỗi lòng của con trai lệnh trong 3 tháng phải dẫn bạn gái ra mắt bố mẹ nếu không mọi chuyện sẽ diễn ra theo kế hoạch đã được sắp đặt.

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Đồ Kỵ

-Cậu ăn gì? Nó hỏi

-hamburger thịt, Tteokbokki , sushi cá hồi, Bomboloni, Tonkatsu, Chirashi-don, wagyu, Tempura, mì Ramen, Satsuma-age, Te-uchi soba, Sanuki udon, Taimeshi, takoyaki, Kabayaki, Natto, còn gì nữa nhì.....ừm....à đúng rồi, thêm 1 hộp pocky nhé! Nam Phong liệt kê

-Có ngay

-Ăn như thế mà không sợ mập sao? Minh từ đâu xen vào

-Kệ ta, liên quan gì đến mi Phong phân bác

-Béo lên là xấu lắm đó

-Có muốn mập thêm một chút cũng không được

-Tại sao?

-Cơ mà vấn đề chính ở đây là tại sao ta phải nói với mĩ?

-Đó là bắt buộc

-Bắt buộc cái con khi 2 đứa cứ cãi qua cãi lại, 1 tiếng nói cất lên

-Tớ ngồi đây được không? Tuấn lại gần

-Không vấn đề! Kỳ trả lời

-A thì ra 2 anh ở đây, làm bọn em tìm mãi 2 à son phần lờ loẹt tiến tới

-Sao 2 cô lại ở đây? Tuấn và Minh đồng thanh

-Tại sao lại không thể?

-2 người nàylà ai thế? Phong hỏi

-Cậu...không biết bọn tôi là ai hả? 2 à tức đầu xi khói

-Thế....2 cậu là ai?

-Hoa khôi danh tiếng trường thánh Kousei

-Xin cho biết quý danh, tuổi, gia thế, học lực..... Phong lại hỏi

-Cậu thật sự không biết 2 à sao? Minh hỏi nhỏ

-Cô bên phải là Trọng Nhục Tình, con gái cưng của phó hiệu trưởng, trong trường nổi tiếng kiêu căng, ngạo mạn, không coi ai ra gì, tự xưng là hoa khôi của Kousei, à bên cạnh là Hứa Văn Tĩnh, em kết nghĩa của Nhục Tình, tính cách giống hệt y cô chị, gia thế cũng không phải dạng vừa, 2 người này làm mưa làm gió trong trường khiến ai cũng phải kính nể Kỳ nói nhỏ vào tai Phong

-Ồ!!!! Thì ra là vậy

Ngay lúc đó, nó chạy lại trên tay mang một đồng thức ăn

-Có rồi đây!!!! Ừa đây là ai vậy?

-Cậu...trông cậu rất giống con gái Văn Tĩnh vừa nói vừa chỉ tay về phía nó, xong cả 3 đứa giật thót người

-Sao....sao lại thế được chứ, tôi là con trai mà

-Đúng đó, cậu ta là con trai Kỳ và Phong phụ họa

-Cả 2 người nữa, không hiểu sao cứ hề gặp nấy cậu là giác quan thứ sáu của tôi lại cảnh báo,"cẩn thận! Cẩn thận" vậy đó

-Giác...giác quan thứ sáu?

-ừm!

-Chuyện....chuyện này không thể xảy ra được, chắc do cậu làm thôi, thật đấy, tôi là con trai mà! Nó lên tiếng phủ nhận

-Chắc là làm thật, à anh Minh! Chiều nay đi chơi với em không? Văn Tĩnh hỏi

-Cô thích thì cứ đi đi, đừng hỏi tôi!

-Anh sao thế? Không khỏe à!

RENG RENG RENG

-Ồ! vào học rồi Nó cất ngang, thúc cả bọn vào lớp, căn tin trở nên trống trải

-Phù, cô à trông vậy mà nguy hiểm thật Nó thờ dài

-Nếu....nếu bị phát hiện thì sao? Minh lo lắng

-Không sao đâu, tới được chừng nào thì tới Kỳ an ủi

-Dẹp chuyện này qua một bên, xem nè!!! Nó đưa ra 1 cái lọ nhỏ chứa dịch thể hồng hồng

-Cái này....phát minh mới nữa hả?

-Ừ, công dụng rất đặc biệt nha!!

-Cái lọ gì thế này? Minh nhảy vào, cầm lấy cái lọ

-Cho tui nhé, uống được không?

-Được chứ Nó trả lời rồi nở một nụ cười tà mị

Minh uống một hơi cạn sạch, và rồi...

-Ui da nhức đầu quá Nói xong cậu ta ngất tại chỗ

-Mi sao vậy, tỉnh lại đi! Cái thứ thuốc đó là gì thế hả?? Phong đỡ cậu ta dậy

-Vitamin! Nó trả lời dửng dưng

-Mau đưa cậu ta đến phòng y tế! Kỳ thúc Phong

-ừ

Cậu ta đỡ Minh đi xuống dãy phòng

-Nói thật đi! Đó là gì Kỳ lập tức thay đổi thái độ, ánh mắt dò xét nó

-Thì là Vitamin

-Uống vitamin mà ngất xỉu hả? Cái thứ đó là gì?

-Cậu ta không die đâu mà lo, công dụng của nó rất đặc biệt, được xem là thành quả nghiên cứu đáng tự hào của tui đó

-Đừng vòng vo nữa, nói mau lên đi

-À, hần uống nó vào biểu hiện đầu tiên là "ngủ" một lát chừng 1 tiếng, sau khi tỉnh dậy, người đầu tiên cậu ta nhìn thấy, bất kể trai hay gái đều bị....

-Bị gì?

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Bất Ngờ

-He he he he hôn đó!!! Hôn vô điều kiện!!!! Khuôn mặt nó trở nên đen tối lạ thường

-H...Hôn á??????

-Lạ lắm sao?

-Cái thứ đó...mà cũng chế ra được sao?

-Tất nhiên, ta là thiên tài mà ô hô hô hô hô

-Ảo tưởng

-Dựa theo công dụng của nó ta đặt tên là "mũi tên thần tình yêu" á há há há

-Gì mà mũi tên với tình yêu, nhưng mà cậu không thấy nguy hiểm sao?

-Hử?

-Hiện tại...2 tên đó đang ở cùng nhau, nếu như ai thấy được cái cảnh đó thì...

-không sao không sao, đang là giờ học , ai lại đến đó được, thêm nữa trường mình có mấy phòng y tế cơ mà sợ gì!!

-Nhưng...

-Đừng lo

Cùng lúc đó tại phòng y tế:

-Cậu ta ngủ gì mà lâu thế nhỉ, bác sĩ nói có bị bệnh gì đâu Phong ngồi bên giường bệnh thờ dài

10 phút...

30 phút...

50 phút...

59 phút...

-Thiệt là, có chịu tỉnh dậy không hả?

1 tiếng...

-U'

Chàng trai từ từ mở mắt...

Và...

Ngồi dậy...

Sau đó...

Đến rồi, Minh đặt lên môi Phong một nụ hôn nhẹ nhàng như gió thoảng nhưng lại kéo dài đến vô tận mang theo cảm giác ngọt ngào khiến Phong nhà ta đơ người chẳng nói được lời nào

Thôi rồi...

Nụ hôn đầu của tôi..

Bay mất rồi..

Đó là tất cả những gì cậu chàng có thể nghĩ... ngay lúc này...

Tách tách tách tách.....

-Ke ke ke ke Thật lãng mạn làm sao!!! Kế bên cửa sổ, dưới ống kính camera nó cười ma mị (t/g:Chị này đủ kiểu cười nhỉ?)

-Ảnh đẹp ảnh đẹp, rất rõ nét Ngay bên cạnh"đồng phạm" cũng cười toe toét

Tách tách tách tách.....

-Kiểu này thì kiếm được cả bọn tiền

-Cần sang với số lượng lớn!

-Chúng ta...sắp giàu to rồi!!!

-Chúng ta...vốn đã giàu rồi mà Kỳ tiếp lời

-Cái con này im lặng chút coi, nếu như bọn nó phát hiện thì sao?

-Biết rồi

Trong căn phòng chẳng ai cảm nhận được cái mùi hắc ám + đen tối phát ra từ phía 2 đứa

Mình cuối cùng cũng chịu buông, cười một cái rồi ngắt đi, trong khi đó, Phong vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, hồn vía lên mây từ lúc nào, vẫn đơ như pho tượng

Tách tách.....

"Thợ chụp ảnh" vẫn tiếp tục công việc

-Nè tại sao cậu ta lại ngắt nữa vậy? Kỳ hỏi nó

-Tác dụng phụ của thuốc ấy mà, đừng lo lắng!

-Bao giờ cậu ta tỉnh?

-1 phút nữa, ô dậy rồi kìa!!!! Nó chỉ tay về phía Minh

-Ui da... nhức đầu quá, ủa Nam Phong? Cậu làm gì ở đây?

Hồn phiêu diêu bốn phương tám hướng cuối cùng cũng nhập lại vào thể xác

-Cậu...thật sự không nhớ chuyện gì đã xảy ra?

-ừ! mà tại sao tui lại nằm ở đây?

-Cậu ngắt ở hành lang

-Vậy hả?

-Có thật là cậu...không nhớ gì cả?

-Thật mà!

-Cậu chết với tui!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Phong nhào tới định dẫn cho Minh một trận thì

-Bình tĩnh bình tĩnh, tôi là bệnh nhân mà, chuyện gì từ từ hẵng nói nha

-Cậu! Chính cậu!! Đã cướp nụ hôn đầu của tui!!!!

-Khoan đã...nụ hôn đầu? Vậy ra đó không phải là mơ sao

Chuyển cảnh:

-Nè thêm cái chuyện này là sao vậy? 2 đứa giờ đã thôi chụp ảnh, thì thăm với nhau

-À, cậu ta hôn trong tình trạng vô thức thế nên không nhớ gì mà gặp nó trong giấc mơ

-Giấc mơ sao?

-ừ, cái này là đặc tính mới thêm vào, rất thú vị đúng không? Nó cười về mặt cực "nai tơ"

-Đúng là

Chuyển cảnh:

-Mơ sao???? Cậu ảo tưởng hả??? ôi trời nụ hôn đầu của tôi!!!! Phong kêu gào thảm thiết làm ai đó ngoài cửa cảm thấy "một chút" có lỗi

-Thôi nào, đừng buồn,con trai và con trai hôn nhau thì cũng không to tát lắm đúng không, hơn nữa đó cũng là nụ hôn đầu của tôi mà, vậy chúng ta huê nhé? Minh an ủi

-Cậu thì biết cái gì chứ!!! Tôi là..... Phong chưa nói hết câu thì nó và Kỳ xông vào bịt miệng lại

-A, Nhật Minh cậu thế nào rồi , sức khỏe không sao chứ? Nó mở lời

"Xạo quá, mi biết hết rồi còn làm bộ!" Kỳ thăm nghĩ nhưng cũng hỗ trợ nó:

-Cậu mới tỉnh dậy chắc còn mệt, thôi thì cứ nằm nghỉ đi cho khỏe người, tôi mượn Phong một chút nha

Nói rồi 2 đứa lôi cậu ta đi mặc cho Phong giãy dụa

-Bỏ ra!!! Là 2 cậu làm đúng không? Phong hét lên đầy tức giận

-Nè nè, chỉ có nó làm thôi nhé! Kỳ chỉ tay về phía Linh

-Cái thuốc đó...là gì???

-Vitamin Nó trả lời không một chút sợ hãi

-Vitamin? Nực cười! Nụ hôn đầu của tôi!!! Phong ôm đầu, chân khụy xuống, khuôn mặt đầm đìa nước mắt hướng lên trời đầy vẻ tội lỗi mà kẻ nên cảm thấy tội lỗi lại ngồi chơi như không

-Thôi mà đừng khóc nữa, đó cũng là nụ hôn đầu của cậu ta mà! Kỳ đặt tay lên vai Phong cảm thông

-Không thể nào!!!!!! Nụ hôn đầu của tôi!!!!!!!

-Mấy cậu làm gì thế? Minh bước ra đồng phục gọn gàng, Phong ngoảnh mặt đi

-Sao không nghỉ ngơi cho khỏe mà ra đây làm gì? Nó quan tâm

-Tui không sao! Chúng ta cúp học có sao không

-Đừng lo, tôi xin phép giáo viên rồi! Kỳ đáp

-Cảm ơn cậu, thôi mà Nam Phong đừng giận tui nữa nha! Minh quay sang cái con người đang thu mình một góc vì tiếc cho cái nụ hôn đầu kia

-1 châu kem nhé! tui khao Minh năn nỉ

Thật chẳng hiểu nổi cậu chàng, đáng ra cái tên đầu sỏ mới nên là việc này mới đúng nhỉ

-Thật sao? Phong tươi cười

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Đặc Vụ Bí Mật

-Uk! Mai nhé? Minh cười hiền, không biết từ bao giờ cậu ta ăn nói rất nhỏ nhẹ nhất là đối với Phong

Nam Phong gạt đầu lia lịa, đôi mắt ánh lên tia sáng cực kì rung động lòng người nhìn Minh với tất cả lòng biết ơn, nó và Lam Kỳ nở nụ cười man rợ rất chi là nguy hiểm

Các tiết học sau trôi qua một cách nhẹ nhàng kèm theo âm mưu đen tối của ai kia.

Quác.....quác.....quác tiếng quạ kêu trong thật mê li vào buổi sáng, như thường lệ thì sẽ cộng thêm tiếng ngáy của 3 con heo nào đó nhưng không....

Rào.....rào.....rào.... Tiếng nước rơi xối xả

-Làm cái gì mà ồn thế? Nó tỉnh dậy, vươn vai một cái rồi hét - á..

Lập tức một cái đồng hồ cú mèo hạ cánh ngay vào mặt nó với một lực "khá nhẹ" làm nó rớt luôn xuống giường.

-Mới sáng sớm mà la với hét cái gì, hôm nay là chủ nhật mà chẳng cho người ta ngủ gì hết á! Kỳ nói giọng ngái ngủ, nó nằm trên đất mẹ thân yêu mà bắt động nãy giờ

-Bà....

-Tui sao?

-à mà nè, con Chi nó dậy sớm ghê cơ! Nó nói

-Không biết hôm nay là ngày gì hả?

-ừ ha

-2 bà! Chào buổi sáng! Chi bước ra từ phòng tắm, mái tóc đọng lại vài giọt nước, trang phục nam chỉnh tề

-Đi chơi vui ghê ha! Nó bừa bãi

-Chúng ta làm sao mà so sánh với thằng cha nào đó được cơ chứ! Kỳ tiếp lời

-Đừng giận nữa mà! Tui sẽ mua kem về cho 2 bà! ở nhà vui vẻ nha! Phong cười tươi như hoa đầy nhẹ cánh cửa bước ra ngoài, lập tức không khí trong phòng bỗng trở nên u ám lạ thường

-Không cần mua về đâu...

-Vị bọn tui...

-Sẽ cùng ăn chung với bà.....hehe

-Dậy sớm ghê ta! Minh đã đứng đợi ở cổng cùng với con BMW bóng loáng

-Đi nào!

-ừ!

-Nên mặc bộ nào đây? Nó hỏi tay cầm cả đồng quần áo

-Con trai mà theo dõi người khác thì kì lắm, chỉ bằng mặc cái này đi! Kỳ trả lời tay chỉ vào một cái váy ngắn ngang đầu gối cúp ngực màu vàng nhạt

-Được đó! Nhưng mà...cứ thấy thiếu thiếu sao ấy!

-Cái này phải không? Kỳ đưa lên 1 cái mũ rộng vành

-Đúng rồi ha

Bước ra khỏi cửa, 2 chị sáng chói lòa còn hơn ánh mặt trời, Kỳ diện một cây đen từ đầu đến chân, một chiếc kính mát và mũ lưỡi trai, nó thì một cái mũ rộng vành che gần hết khuôn mặt kèm theo mắt kính và một cái túi nhỏ

-Let's go!!!!!!!!!!!! 2 chị phi lên con Porsche Carrera GT chạy với tốc độ chóng mặt.

Tiệm Snow

-Giờ đây? Có tin nhắn à? Minh mở điện thoại lên xem, trên màn hình chỉ có duy nhất một dòng chữ

"Hãy bảo đảm rằng túi tiền của bạn không bao giờ rỗng!" của số lạ.

-Tui gọi nha ehem 1 Lassi, mojito, Chocolate Milkshake, Bubble tea, Es kelapa muda, Eggnog, Sangria, Caipirinha, Sortilege, Coureur des Bois, yerba mate, Lemon & Paeroa, Jigarthanda và americano, à thêm 1 suất gà rán và khoai tây chiên nhé!

Cô phục vụ này giờ đã hóa đá tại chỗ, không ngờ trên đời này lại có người ăn khô đến thế

-V-Vâng

-Này! không phải cậu vào đây ăn kem sao?

-Để sau đi, miễn có gọi kem là được chứ gì!

-Ôi túi tiền của tôi Minh lắm lắm khóc ròng trong lòng

Tại một cái bàn khuất

-Đã cảnh báo cho rồi mà không nghe! Nó nói

-Như thế mà là cảnh báo à?

-2 chị...dùng gì ạ? Giọng nói lấp lửng của một cô gái xinh xắn vang lên, xem ra là nhân viên mới vào làm

-Ừm, 2 li cafe đen nhé! Anh nói

-Không được, 1 li thôi, cafe đen và sữa tươi nguyên chất nhé! Nó cười tươi

-V..vâng Cô rồi đi trong lòng nghĩ thầm"Chị ấy đẹp thật"

-Có ai vào đây mà gọi sữa tươi như mì không hả

-Cũng không phải là không được gọi đúng không? À có đem camera không đấy

-Tất nhiên là có!

-Vậy tốt, hành động

Tách tách tách

Bọn nó ngồi ở chỗ khuất nên rất dễ làm chuyện xấu

Tách tách

-À xem nè! Nó đưa ra trước mặt Anh một cái túi nhỏ, trong đó đựng mấy viên thuốc màu xám

-Giờ là thuốc viên hả?

-Ừ! Nó sẽ làm cho người bị hại die lâm sàn luôn

-Di....die?

-Bọn chúng ăn kem mà không nói một lời nào thì nhìn chán quá, tui nhúng tay vào là mọi chuyện êm đẹp!

-Đồ bê thì có

-Bà cứ làm như thế này nhé..... Nó thò thẻ vào tai Anh

-ừ

Một lúc sau

-Cô gì ơi! Nó gọi cái cô đang bê một tá đồ uống lại gần

-Quý khách có chuyện gì vậy ạ? À lại gần

-Tôi cần tìm một người có diện mạo như thế này trong.....

Lách tách Viên thuốc bị bê đôi rơi vào li cafe sữa mà Minh đã gọi

-Nếu tôi nhớ không lầm thì chẳng có ai như thế này cả!

-Vậy hả? Xin lỗi đã làm phiền cô Nó cười hiền, cô nhân viên bê cái khay đến bàn Phong, nó trở lại bàn mình

-Thế nào rồi?

-Ồn cả

-Sắp có chuyện vui rồi đây Nó cười tà mị

Chương 18: Trúng Kế

-Của quý khách đây ạ Bà cô bê khay đồ uống lại gần không quên nháy mắt một cái rồi mới rời đi, Minh này giờ vẫn tiếc thương cho túi tiền của mình, ngồi thần thờ một lúc lâu:

-Wao nhìn ngon ghê cơ! Tôi ăn được không? Phong háo hức

-T...tất nhiên

Tách tách.... Tại bàn nó, đưa quay phim đưa chụp ảnh:

-đã gọi lên rồi mà còn hỏi câu đó! con này đúng là! Nó thờ dài

-Nhìn ngon chưa kia! à cái viên thuốc hồi nãy í có tác dụng gì vậy

-ừm.. tên nó là "biến đổi nhân cách"

-TA HỎI TÁC DỤNG CỦA NÓ CHỨ KHÔNG HỎI TÊN!!!!!!!!!!!!!!

-Ban đầu tui định cho nó màu trắng, sau nghĩ lại thấy màu đen cũng hợp, thế là thành màu xám, nghĩa là viên thuốc vừa có lợi vừa có hại!

-CÔNG DỤNG!CÔNG DỤNG! CÔNG DỤNG CƠ!!!!!!!!!!!!!!

-Im lặng chút coi! Muốn bị lộ hả?

-Nhưng mà...."biến đổi nhân cách"...không lẽ

Sâu thăm trong đôi mắt của Nguyệt Anh ánh lên tia kỳ dị

-Chính xác! Cậu ta sẽ làm tất cả những gì mà mình chưa từng nghĩ đến, ngay cả việc rùng rợn nhất, cậu ta sẽ không thể kiểm soát được lí trí, tệ hơn là...

-T...tệ hơn?

-Cậu ta sẽ bị mất đi ký ức trở thành một người hoàn toàn khác, giống như vừa qua quá trình tẩy não

-T...tẩy não?

-Tái tạo lại í, người bình thường nếu uống vào nếu có tính nóng nảy bốc đồng sẽ trở nên u ám lạnh lùng không tiếp xúc với ai....VÔ CẢM!!!!!!

-Á!!!!!!!!!!!!!!

-Im lặng đi!!!!!!

-hix hix

-Nói sơ qua chắc bà cũng đã hiểu rồi nhỉ?

-Tạm tạm!

-Không chắc tui chết quá!

-M...mà cái đó cũng chế ra được sao?

-Ta là thiên tài mà, tiếc là không gặp thời!

-ảo tưởng!

Chuyển cảnh:

-Cậu cũng ăn đi! Phong nói miệng vẫn ăn liên hồi

-T...tôi chỉ cần li cafe này là được rồi

-Thế hả?

khụ khụ

-Ôi trời! sặc rồi kia, ai bảo vừa ăn vừa nói cơ chứ! Minh đưa khăn cho Phong

-Ch..o tui nước!

-Nước...nước.... Minh nhìn quanh

Phong liền vớ luôn ly cafe sữa đã "trúng độc"

Chuyển cảnh:

Tách tách

Ai đó vẫn đang quay phim + chụp ảnh

-Trời ơi con ơi là con! sao con đại thế hả con!!! Nó nhìn Phong thương hại

-Hắn ta là con mi hồi nào vậy?

-Vốn định cho thằng cha nào đó uống viên thuốc ai bảo nó bắt con ta đi, vậy mà...

-Nam Phong...cậu ta uống rồi

-Chết thật...

Chuyển cảnh

-ư...aaaaaaaa!!!!!!!!!!!!!!

Nói xong những lời cuối cùng Phong ngất luôn

-Nè cậu có sao không vậy, đừng hù tui nha! Minh lay lay tay Phong, thấy không trả lời, cậu ta dìu Phong ra khỏi quán, không quên thanh toán với nhân viên

Tại chỗ nào đó:

-Chắc chắc, con thật đại quá đi mất! Nó tặc lưỡi nhấp một ngụm sữa tươi

-Hắn ta...sẽ không sao chứ?

-Yên tâm... chỉ là liều nhẹ thôi, vì là thử nghiệm nên sẽ không bị mất trí nhớ

-Mà...sao lần nào người thử nghiệm ba cái thuốc vớ vẩn của mi lại là Linh Chi bé nhỏ của ta thế?

-Cái này... tùy hoàn cảnh thôi!

-Chúng ta theo bọn nó xem sao!

-ừm

Thanh toán xong 2 đứa cũng ra khỏi quán

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Mẹ

-Nè nè! Hắn đem con ta đi rồi kia! Anh nói với khuôn mặt đăm lẹ, cái khăn tay đã ướt từ hồi nào

-Mẹ nó à , đừng buồn, chồng sẽ cướp con về! Nó an ủi

-Mi là chồng ta hồi nào?

-Mi cũng tự nhận là mẹ đấy thôi! Nó đáp lại

-Nếu như hần ta đưa Linh Chi bé bỏng về nhà thì nó sẽ quậy lên cho mà xem

-Không sao, không sao, tui đã có cách Nói rồi nó đẩy gọng kính lên, bước lại gần, đúng lúc Minh vừa đưa Phong lên xe (Tới bệnh viện đó mà)

-Ôi đây chẳng phải là Nam Phong đó sao? Nó tiến tới với vẻ tự nhiên hết sức có thể

-V...vâng, xin hỏi...cô là ai ạ? Minh nhìn người phụ nữ lạ trước mặt

"Cái thằng nhóc này!!! ta còn trẻ thế mà gọi bằng cô, chán sống rồi hả?" Nó rủa thầm trong lòng

-Chào cháu, cô là mẹ của Phong, tiện đường đi ngang qua đây, thằng bé sao thế hả cháu? Nó cố nặn ra những lời ngon ngọt, vì bị che kín gần hết khuôn mặt và đang trong trang phục nữ giới nên Minh không nhận ra nó

-Cháu chào cô, bạn Phong đột nhiên bị ngất đi, cháu định đưa cậu ấy đến bệnh viện Minh lễ phép

-Cảm ơn lòng tốt của cháu, nhưng thằng bé từ nhỏ đã bị bệnh tim rất chi là trầm trọng, thỉnh thoảng bị ngất như thế này, để bác sĩ riêng của nhà cô chữa trị e là sẽ tốt hơn cháu ạ!

-T..thế hả cô, vậy cháu giao Nam Phong lại cho cô, xin hãy chăm sóc cậu ấy thật tốt, chừng nào tỉnh dậy cô hãy liên lạc cho cháu nhé!

Nó đỡ lấy Phong môi vẫn nở nụ cười

-Tất nhiên rồi, cháu thật tốt bụng!

-Vậy cháu đi trước!

-ừm

Véo!

-Cái tên này giả nhân giả nghĩa trước mặt con gái ta hả? Nó thay đổi 365 độ

Anh cũng từ từ lộ ra

-Giỏi nhỉ, bệnh tim trầm trọng, không biết nên làm gì với đoạn ghi âm này đây? Cô đưa ra một đoạn băng

Chào cháu cô là mẹ của Nam Phong.....thằng bé từ nhỏ đã bị bệnh tim trầm trọng.....

-He he Nó cười ngu ngơ

Anh cắt đi đoạn băng hỏi nó

-giờ làm gì đây?

-Về nhà

Nói rồi cả bọn phóng xe đi mất hút

Tại biệt thự nhà nó:

-Tội nghiệp con ta, bị mù phù thủy độc ác kia ếm bùa đến bây giờ vẫn chưa tỉnh dậy Bên giường của công chúa hoàng hậu than vãn hết lời này đến lời khác

-Đừng buồn hoàng hậu, con của chúng ta sẽ sớm tỉnh dậy thôi, nàng đừng quá lo lắng Quốc vương an ủi bà, xong chạy biến

-Ô hó hó hó hó! Lời nguyện của ta thật hiệu nghiệm, công chúa sẽ không bao giờ tỉnh dậy ô hó hó hó!!!

-Thôi đi! Hoàng hậu giật phắt cái áo choàng đen của phù thủy để lộ dung nhan xinh đẹp của bà

-hoàng hậu nguoi thật to gan, dám dê xỏm ta, ta quyết không tha! Nó lấy tay vòng chéo ngực, khuôn mặt sợ hãi hét lớn

-Bà nội làm ơi thôi cái trò diễn kịch đi! Anh đứng dậy

-Nhưng chính mi bày ra cái trò này trước mà! Nó phản bác

-Đúng ha, nhưng con gái ta ngủ lâu thế rồi mà vẫn chưa tỉnh dậy, ta tự hỏi...

-Hỏi?

-Nó đã die hay chưa

-Sáng mai, 6 giờ nó sẽ tỉnh, vì vậy...vợ yêu à, em đừng quá lo lắng

-Ai là vợ yêu của mi?

-he he!

-Nhưng mà, mai là kiểm tra sát hạch đó

-SAO KHÔNG NHẮC SỚM!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Nó hét lên

-Đại gì Anh cười nguy hiểm

-Thế mi đã học bài chưa?

-Rồi, đâu ai như mi

-Củ này...khó qua rồi

-Yêu tâm, tui sẽ giúp bà vượt qua nạn này

-Đúng là bạn tốt!

-Đổi lại...

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Thay Đổi

-Đổi lại?

-Tám ảnh đó...hãy giao lại cho tớ!

Nghiêm túc! thật sự nghiêm túc! lâu lắm mới thấy cái bản mặt hình sự này của Nguyệt Anh

-Tám ảnh gì? Nó nhú mày

-Tập đoàn Trọng Thiên buồn lậu súng! Cậu...đang có nó

-Hừm... bị phát hiện rồi sao, chán thật! Tại sao cậu biết tớ giữ nó?

-Tên trợ lý của cậu...không được kín miệng cho lắm

-Ôi trời thật là, có tám ảnh đó rồi... rồi cậu định sẽ làm gì?

-Người hiểu rõ nhất...là cậu mà!

-Công khai sao? Trước giờ cậu đâu có hứng thú với mấy cái này đâu

-Đó là chuyện của tớ, không cần cậu xen vào

-Chẳng lẽ...là vì Liêm Thanh Tuấn đó sao?

-K...Không phải!

-Dùng cái này để trừ khử đối thủ tình trường của mình, chắc chắn...thủ đoạn thâm độc... Nó tặc lưỡi

-Đ...đã nói là không phải rồi mà

-Từ bao giờ mà Nguyệt Anh nhà ta...đã yêu rồi? Như thế có sớm quá không nhỉ!

-Yêu...yêu gì chứ, chi là...

-Chi là?

-K...không có gì Cô đỏ mặt

-Yên tâm, tớ sẽ giữ bí mật, nó đây! Linh đứng dậy, tiến tới bàn mình, ném cái ảnh xuống

-Cảm ơn cậu!

quác.....quác.....quác.....quác..... Tiếng quạ kêu thật rung động lòng người vào buổi sáng, ngày hôm nay trời đẹp a

-Oáp...khịt khịt...thơm quá! Nó mò xuống bếp

-Nguyệt Anh nhà ta sáng nay chủ động nấu ăn a! Thật hiếm.....thấy! Nó cứng họng

-K...không phải Nguyệt Anh.....là Linh Chi! Nó sùng sốt, mặt méo mó như vừa nhìn thấy ma vậy

-Con kia đâu rồi! Chi ngoảnh mặt lại, tháo tạp dề, trang phục đã tươm tất, áo quần không còn bụi bặm như trước mà nay gọn gàng, mái tóc cắt tỉa gọn gàng, và chiếc kính 0 độ

-Ai...ai đây? Anh lộ ra

-Mau vào vsen rồi ra ăn sáng! Chi nói giọng dứt khoát

-ờ...ờ!

Tại bàn ăn:

-Nè nè! biết gì chưa, tên Thiên Ân của được bé gái xinh xắn đó rồi! Hiện đang hẹn hò! Nó cấm cùi ăn

-Tiến triển tốt nhỉ!

-ừ

-...

Im Lặng.....

-Sao không ai nói gì vậy? Nó vẫn ăn

-Tôi ăn xong rồi

-ờ...ờ

Nói rồi Chi rời đi

-T...thấy gì không, nó đấy

-ừ...ừ hôm nay nó ăn có một tẻo cơm Anh tiếp lời

-Lại còn chủ động nấu bữa sáng

-Trước giờ Chi đâu có đụng đến nhà bếp đâu

-Lại còn dậy từ rất sớm Nó nói tiếp

-giờ ăn lại im lặng lạ thường!

-Thái độ lạnh lùng.....đích thị là có bệnh

-Chứ chẳng phải là do cái thuốc vớ vẩn mà mi chế ra á?

-Hiệu nghiệm hơn tui tưởng

-Mà cũng lạ...nó ngủ từ sáng hôm qua đến giờ...chẳng lẽ là để chuẩn bị cho hôm nay?

-òm

-Có đi học không? Chi lạnh lùng

-Đ...đi!

Lớp 10 a1

-Nè Nam Phong! ra ngoài đá bóng đi! Minh chạy tới

-Tôi cần phải học để kiểm tra sát hạch Phong ngược bộ mặt Ma Vương của mình nhìn Minh làm cậu ta chạy vèo

giờ kiểm tra:

-Tôi mới phát hiện một game này rất hay đấy! Minh nói nhỏ

-Cậu không làm bài thi làm ơn đi ra ngoài dùm tôi!

-R...ra!

Ra chơi:

-Nè nè Nam Phong, xuống căn ten nha! Nó nói

-Tôi cần phải học, cậu đi ra ngoài đi!

-Hi hi, vậy thôi

Tiết thể dục

-Nè Phong cậu có thấy anh Minh của tui đâu không? Hứa Văn Tĩnh

-Cậu ta ở phòng giám thị đấy!

-Vì lí do gì?

-Đánh nhau với bạn ở trong lớp

-Tại sao cậu không "cứu" anh ấy?

-"cứu" cậu ta không có lợi gì cho tôi cả

-Nhưng cậu là bạn thân của anh í mà

-TRong từ điển của tôi không có định nghĩa về từ bạn thân và tôi cũng chẳng cần đến bạn, bản thân tôi là đủ rồi Nói xong cậu rời đi, được mấy bước thì ngừng lại

-Cô....

-Tôi?

-Thôi cái kiểu gọi suốt ngày gọi hần ta là anh anh đi, sến quá mức, thêm nữa, trát phẩn ít thôi, roi hết xuống sân nhà đây này, và việc cuối cùng, cô xịt nước hoa quá nồng, đã thế còn là loại rẻ tiền

-C...cậu nói cái gì hả??????????????

-Bye!

-Mặc kệ, việc cấp thiết bây giờ là phải "giải cứu" cho anh Minh!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tình Nghịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Vong Âm

Sau một hồi đôi co với ông giám thị nổi tiếng khó tính nhất trường, Nhật Minh mới được thả ra:-Nè, cậu là con nít hay sao mà còn đánh nhau hả? Nó cốc đầu Minh

-Tại tên đó gây sự trước! Cậu phản bác

-Dẹp chuyện này qua một bên đi, hôm nay tớ thấy Phong hơi lạ! Tuấn nói

-ừm, cứ sao sao í

-Có khi nào nó...uống lộn thuốc không?

-Tớ nghi ngờ...nó bị VONG ÂM!!!! Minh làm bộ mặt bí hiểm nhất có thể

-Vong âm cái đầu cậu í

-Mấy cậu chắc không biết chuyện này đâu, trừ khi tớ nói cho mấy cậu biết

-Sao?

-Những người đột ngột thay đổi tính cách đa phần do va chạm mạnh hoặc chấn thương tâm lí...

-ừm Nó gật đầu tỏ vẻ hiểu biết

- Thế thì liên quan gì đến chuyện vong âm? Tuấn thắc mắc

-Có chứ sao không, vì số ít còn lại là do.....MA NHẬP...he he

Cốp

-Kể chuyện đàng hoàng coi! Nó cốc đầu Minh

-ui da

-Sao nữa?

-Trên thế giới có ghi nhận nhiều trường hợp khoa học không lí giải được.....

Cốp

-Nói mà sao cứ ngắt ngắt thế hả? Nó lại cốc đầu Minh

-ui da, để tăng thêm phần kịch tính mà!!

-Nói tiếp đi!

-Một trong số đó là vong âm...hay còn gọi là ma ám

Cốp

-Biết rồi nói hoài vậy

-Sao cậu cứ đánh vào đầu tớ vậy? Minh nổi xung

-Thích

- Tiếp tiếp

- Có một cô gái bị ma nhập nặng đến nỗi trong người cô ta có đến mấy hồn ma, thậm chí là quỷ, câu chuyện này rất nổi tiếng và được dựng thành phim!

- Thì sao?

- Biểu hiện đầu tiên là thay đổi tính cách

- Ôi trời!!!!!! Thế là Phong bị vong ám thật rồi!!!! Tuấn khóc thảm

Cốp

- Mê tín vừa thôi, ma có gì ở đây, là do cái này Nó đưa ra viên thuốc màu xám

- ui da.....cái đó là gì vậy?

- Muốn thử không?

- T....thôi khỏi cần

- Tóm lại, qua ngày hôm nay nó sẽ trở lại bình thường! Nó đưa mắt nhìn Phong

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tình Nghịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Nếu Như Vậy...

- Nè Nam Phong, cậu có thư nè! Một bạn nam hi hục chạy tới-Đừng lại gần tôi, nếu cậu không muốn gặp bất hạnh!!!

-ơ...ừ thế tớ để ở đây nhé! Nói xong cậu ta chạy vụt ra ngoài

Phong tiến lại gần nhặt bức thư lên:

-Sau giờ học, tại sân thượng, chúng ta nói chuyện rõ ràng, hà hà thú vị rồi đây...

_____Ta là đường phân cách thời gian_____

Phong đã yên vị trên lan can sân thượng, khẽ nhắm hờ mắt, môi mọng nở nụ cười bí hiểm

Cốp.....cốp.....cốp.....cốp.....

-Cô đến trễ đấy! Cậu bỗng nhiên lên tiếng

-Hừ...Sao cậu biết là tôi? Là Hứa Văn Tĩnh

-Hừm...chuyện đó nói sau đi, hẹn tôi có việc gì? Phong vẫn nhắm hờ mắt

-Cậu....rất khác thường đó!

-Liên quan gì đến cô? Vào vấn đề chính đi!

-Chúng ta quyết đấu một trận công bằng!

-Hừ? Quyết đấu sao?

-Nếu tôi thắng cậu phải tránh xa anh Minh ra!

-Nếu thua thì sao?

-Hà?

-Nếu cô thua thì phải lập tức cuốn gói ra khỏi cái trường này! ok?

-Hừm, thành giao!

-Là cô nói đấy! Nam Phong bắt chợt mờ mắt, lao nhanh tới chỗ Văn Tĩnh, cô ta nhất thời không kịp phản ứng, bị hạ ngay đòn đầu tiên, ả ả vào tường:

-Tôi thực sự không muốn làm bị thương một cô gái xinh đẹp như cô a....vì vậy....chúng ta dừng lại nhé?

-Ha ha ha ha.... Tôi đã thua

-Ngay từ đầu cậu đã không phải đối thủ của tôi! Phong rời đi, tựa vào lan can, nhắm hờ mắt

-Tôi biết chứ, làm sao Hứa Văn Tĩnh tôi đây có thể thắng đại tiểu thư của Diệp gia chứ? Cô ta cười điên dại

-Biết rồi sao? Phong vẫn thờ ơ

-Ngay từ lần đầu tiên gặp cậu, tôi đã thấy có gì đó là lạ, sau này điều tra mới biết...cậu là con gái...tất nhiên...cả bạn cậu cũng tương tự

-Thông minh đấy...

-Thực ra...ngày mai tôi sẽ sang nữ du học

-....

-Trước khi đi...có lẽ tôi sẽ được ở bên Minh lâu một chút chẳng?

-Đó là lí do cô thách đấu với tôi?

-Có lẽ...

-Ngu ngốc! Cho dù cô có chiếm được cậu ta bằng cách nào đi nữa, thì trái tim cậu ta mãi không thuộc về cô, Văn Tĩnh cô sẽ chỉ nhận được sự đau khổ mà thôi...chỉ có vậy...

-Tôi vốn đã không thể có được Minh....Tôi đã biết...từ rất sớm...

-...

-Lời muốn nói tôi cũng đã nói hết rồi... vậy tôi đi trước

Bóng lưng của cô ta lặng lẽ biến mất, thoang thoang nổi cô đơn mà mấy ai hiểu được...

cạch....

-AI???

Vụt... Bóng đen biến mất

-Con chuột nhắt này...cũng rất lớn mật....

-Chị! Cậu ta là con gái!

-...

-Làm sao bây giờ chị? Có nên khử ả không?

-Không cần vội, xem ra cuộc chiến sau này....sẽ rất thú vị đây...

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tinh Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Trang Sách Mới.

Sáng hôm sau.... quá.....quá.....quá.....

Như thường lệ và đã trở thành quy luật, bài ca quạ kêu luôn là tiết mục được công chúng yêu thích sẽ mở đầu cho một ngày mới tràn đầy "ước mơ và hy vọng"...

-Oáp.....

Thế mà một kẻ không biết tốt xấu đã phá vỡ khung cảnh "thơ mộng" ấy...

-Bà dậy sớm thế Chi.....oáp.....-Nó đụi mắt

-Ờ

-Khoan đã...

Như sức nhớ điều gì đó, nó vòng sang hỏi:

-Nè Chi, bà hãy trả lời câu hỏi của tui! -Nó nói giọng chắc nịch

-Gi.....

Nó đưa 2 ngón tay lên trước, rồi hỏi:

-Mấy đây?

-2!

Thêm một ngón nữa...

-Mấy?

-3

Ngón nữa....

-4

Thêm ngón nữa...

-Số.....

Chưa kịp hỏi thì,

RẦM!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

-Mấy.....?

Nó bây giờ đang tiếp đất mẹ thân yêu, lồm cồm bò dậy:

-ui da....cái mông của tui..Bà làm cái gì vậy hả??????????????

-ỒN ÀO QUÁ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!-Một giọng nói cắt ngang, ngay lập tức một cái gối phi thẳng vào mặt nó

BÓP!!!!

Tiểu Linh Linh lại một lần nữa rớt xuống sàn

-Chi bà dậy rồi hả? - Nguyệt Anh quay sang hỏi

-Trả lời tui....-Làm bộ mặt nghiêm túc

-Gi nữa đây? -Chi đáp giọng chán nản

-Con hay bay bay trên trời là con gì?

RẦM!!!!!!!!!!!!!!(Kết quả tương tự)

-Oáp....xuống sảng thôi.... -Chi vurun vai

-Sao bà đá tui???????-2 giọng nói đầy ảm ức vang lên, nó và Anh giờ đã ngồi ngoan ngoãn trên giường

-Mới sáng mà 2 bà hỏi mấy câu đến cả đứa trẻ vừa mới chui ra từ bụng mẹ cũng biết...thật là khiến tui tức chết mà

-Bọn tui chỉ muốn kiểm tra xem bà đã rõ lại bình thường chưa thôi....nhưng mà....-Nó quay sang Anh

-Đứa trẻ vừa chui ra từ bụng mẹ..đã biết nói rồi hả?

RẦM!!!!!!

Thêm một lần nữa ngã đầu...

Lớp 10a1:

-Cả lớp trật tự!!! Cô có chuyện muốn thông báo cho các em biết!!!

-Bạn Hứa Văn Tĩnh từ hôm nay sẽ sang Mỹ du học...

Rất nhiều lời bàn tán nổi lên...

-Bạn ấy sang Mỹ sao?

-Thảo nào hôm nay không thấy đến lớp.

-Tiếc thật đấy!

-Lớp mình lại mất đi một hoa khôi rồi...

Riêng Phong vẫn thản nhiên nhìn ra ngoài cửa sổ.Môi nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt

"Cô ta quả nhiên đã giữ lời hứa..."

-À...cô có chuyện muốn thông báo với các em. Sắp tới là kỷ niệm ngày thành lập trường, năm nay sẽ tổ chức cuộc thi chạy dành cho khối 10, nam nữ đều có thể tham gia!

-wao!!! Chắc sẽ vui lắm đây!-Nó phấn khởi

-Cậu có tham gia không?-Phong hỏi Minh

-Tớ không có hứng thú với vụ này

-Nghĩa là không tham gia hả?

-Có lẽ...

-Vậy hôm đó chúng ta đi chơi nhé

-Được đó

Và thế là 2 đứa lại lảng sang chuyện khác...

-Tớ với cậu nhé?-Nó quay sang vỗ vai Nguyệt Anh

-Tùy!!!

-----Ta là đường phân cách thời gian-----

◇

-Quanh khuôn viên trường á? Bà ta đùa mình à?...urm um-Nó hét lên

-Cậu có im đi không hả? Người ta là phó hiệu trưởng đó!- Kỳ lấy tay bịt miệng ai đó vẫn đang quấy chân tay dữ dội

-Ặc...tớ nói không đúng à? Ai đời gần 40 rồi mà còn thích cái trò cosplay giống bà đâu? lần trước tớ lục tung phòng hiệu phó tìm học bạ học sinh thì

thấy nguyên 1 tủ áo quần cosplay đủ thể loại nào là thủy thủ mặt trắng nè, vocaloid nè, anime từ lum nà...bla bla-Nó thao thao bất tuyệt

-a há biết ời nha...cậu lên phòng hiệu phó lục học bạ nè...hắc hắc... ta thu âm hết rồi nha...-Kỳ nói giọng nguy hiểm

-Ờ...cái tên nì....thật quá gian xảo

-Về nhà ta làm việc sau hắc hắc

-Cơ mà tớ phải công nhận một điều... -Khánh nói nửa chừng

-Chuyện gì?

-Dạo này cậu có về...nói nhiều hơn thì phải...vì ai đây ta?-Nó giả vờ thắc mắc

-C-Cậu thôi đi....-Kỳ tức giận lấy tay cổ che đi khuôn mặt đỏ lựng vì xấu hổ của mình

-hahaha Bạn của tôi ời cậu đáng yêu thật đấy^^ Thật hiếm có cảnh này có nên chụp lại không ta?- Nó lắc lắc cái đầu cười mới trong tay, giọng nửa đùa nửa thật

-C-Cậu còn nói???

Đang lúc Kỳ định tống nó vào "trại giam" thì tiếng nói của bà cô đang cosplay sakura- thủ lĩnh thẻ bài vang lên

<< CÁC THÍ SINH DỰ THI CHUẨN BỊ....VÀO VẠCH XUẤT PHÁT...>>

-Ồ...nhanh thế sao?-Nó đang bị Kỳ lôi lên xe bỗng khựng lại-Nè bạn của tôi, không phải vì cái vụ bê bối này mà bỏ lỡ cuộc thi đấy chứ?...-Nói giữa chừng nó bỏ lửng, ghé sát vào tai Kỳ thấp giọng-...sẽ bị hạ hạnh kiểm đó....

Kỳ sửng người, nó biết chứ cô bạn này luôn chú ý đến thành tích của mình mà

-Hừ...tha cho cậu đó...- Bằng giọng khó chịu Lam Kỳ đáp

-He he

<> Bà cô phó hiệu trưởng đưa cây súng bắn thẻ bài<đùng>

Mọi người bắt đầu chuyển "hành trình" của mình

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tình Nghịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Cuộc Thi.

Khuôn viên trường tư thục thánh Kousei phải nói là...ờ..sao đây ta...bằng mấy cái sân vận động quốc gia hợp thành==, cơ mà vấn đề không phải ở đó...Ở một góc khuất sau bụi cây, có 2 con hồ ly...à quên, xin đính chính rằng là 2 người đang chui rúc chui rính

-Chị...tụi nó sẽ đi đường này chứ?-Mỹ Lệ hỏi

-Yên tâm đi...chắc chắn mà, trên người tụi nó có gắn chip phát tín hiệu, sẽ tới nhanh thôi

-Mà chị..bộ dạng bây giờ của chúng ta...đường như không được ổn lắm...-Mỹ lệ nói giọng dè dặt

Ờ...thật tế là 2 chị đang cải trang vi hành...à không...đang theo dõi đối tượng, đầu gắn 2 cành cây, xung quanh bị đầy lá là lá, còn quần khăn bị mặt khắp người, 2 chị dường như...đang muốn hòa hợp với thiên nhiên chăng?

-Suyt!!! Chúng tới kìa!

Chuyển cảnh:

-Hộc...hộc...hộc ...bà hiệu phó này....thật cáo già....- Tiếng ai đó vang lên giữa cái khu rừng không 1 bóng người

-hix đi đến khi nào mới chạm đích đây....-Nó than thở, vừa đi những bước nặng nhọc

-Đừng có kêu trời nữa, ai bảo cậu đi thi mà vác cái ba lô nặng ực ịch thế kia, định tổ chức 1 chuyến picnic hả?-Kỳ ở ngay bên cạnh, mắt dán chặt vào tấm bản đồ, vừa đi vừa đáp lại nó

-Nha..cái ba lô này là tâm huyết của tớ trong 1 năm qua đấy, tớ đã phải thức thâu đêm suốt sáng, gọt biết bao nhiêu là nước mắt mới đủ dũng khí để đem nó đi theo đó!

Nó kể lể với giọng tự hào

-ờ...lại là ba cái thuốc vớ vẩn nữa chứ gì....-Kỳ đáp lại giọng thờ ơ

-Rồi cậu sẽ biết công dụng của nó ngay thôi, keke...ơ mak...-Nó bỗng khựng lại-Không phải....mình lạc đường rồi chứ?

Người nó bỗng run lên khe khẽ, nép người vào ai đó bên cạnh

-Yên tâm đi, tớ có bản đồ và máy định vị rồi-Kỳ trả lời

-T-Thật không vậy?...Sao lại không có 1 bóng người thế này?-Nó hỏi

-ừm...tham gia cuộc thi không có nhiều, tất cả mọi người đều đi con đường thông dụng nhất rồi

-quả nhiên là bạn của tớ, biết chọn con đường ngắn nhất!!!-giọng nó trở nên vui vẻ

-Không gần đâu-Kỳ cắt ngang nguồn cảm hứng của nó- Vốn nghĩ dùng nó sẽ đến đích nhanh chóng hơn, ai ngờ...số liệu tính ra lại dài hơn gấp đôi-Lam Kỳ nói giọng bình tĩnh, lấy headphone đeo vào

-ớ?.....AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA???????????

quác, quác, quác, quác, phạch,phạch,phạch,phạch.....

-Chim trong rừng này bị cậu đuổi đi hết rồi!-Kỳ nói, người lắc theo điệu nhạc, môi anh đào nhảm nhảm

-C-Cậu bảo sao hả??? Dài gấp đôi? Đừng đùa!-Nó nói giọng hậm hực, quay phắt người đi, Kỳ bỗng lên tiếng:

-Bây giờ quay lại cũng không kịp đâu vì mình...đã đi được 1/ 3quãng đường rồi...

Vu.....vì.....

Một cơn gió thổi qua, nó hóa đá tại chỗ, chân khụy xuống, tay ôm đầu, ngẩng khuôn mặt nước mắt đầm đìa hướng lên trời đầy vẻ tội lỗi

-oh không ggggggg.....

-Đừng đứng đó tự luyến nữa! Có đi tiếp không thì bảo?

-Cái này đâu phải tự luyến chứ, biết thế đừng có đi rồi...-Nó nói về mặt âm ức

-Tên nào rủ tớ đi hả?

-Vậy tại sao lúc đó cậu không phản đối?

-Tham gia cuộc thi sẽ được cộng điểm...

-Haizzz...lại nữa rồi...-Nó lấy tay ôm đầu...ở 1 nơi nào đó, 2 chị vẫn đang dùng ống nhòm quan sát

-Chị.....thật sự ổn chứ ạ?.....-Mỹ Lệ mở đầu

-ờ.....không sao đâu-Nhược Tình khóc môi run run

-Chị!!!! Gấp đôi lận đó!!!!

-Im lặng coi, tụi nó phát hiện giờ!!!

-X-Xin lỗi chị....nhưng mà....

-Không nhưng nhị gì hết, đã làm là phải làm đến cùng- Tình nói giọng chắc nịch-Hơn nữa...cũng sắp....đến phần cao trào nhất rồi....

Trọng Nhược Tình nở nụ cười đầy ẩn ý....à, sát ý vẫn hay hơn nhỉ?

Chuyển cảnh:

-Nhưng mà...mình lại có 1 thể lợi...-Kỳ trả lời, mắt vẫn dán chặt

-hửm?

-Thực ra...đích đến không phải là vạch xuất phát...

-Sao lại thế được? Tớ nghe bà cô già nói vậy mà?

-Cùng cái thời điểm cậu lục tung phòng phó hiệu trưởng tìm học bạ, tớ cũng ở đó...

-Ờ...rồi sao?...hà? Cậu theo đuôi tớ lúc nào thế?-Nó ngây người

-tò mò thôi...lúc đó tớ thấy 1 bản kế hoạch trên giấy A0, phó hiệu dường như đã chuẩn bị rất kỹ cho cuộc thi này...

-Trên đó vẽ gì?

-à...đích đến là...cậu nhìn về phía này đi!-Kỳ đưa tay chỉ vào khoảng trời trong xanh kia

-Đâu,đâu? Có thấy gì đâu

-Cái đài quan sát đó! Không thấy thật hả?-Kỳ bây giờ mới ngẩng đầu lên

-Không mà

-Ờ....vậy nghĩa là...đường còn xa lắm, cố gắng đi tiếp nha...-Kỳ nở nụ cười, 1 nụ cười "hồn nhiên"

-oa...oa...oa...-Hòa với tiếng khóc thét của nó có ai kia:

-Chị...hix hix... em bỏ cuộc....-Mỹ Lệ thút thít

-Chưa gì mà đã bỏ cuộc rồi sao? Đường còn dài mà...tụi nó...sẽ nếm mùi đau khổ ngay thôi.....hahahahahahahaha
phạch,phạch,phạch,phạch,quác,quác,quác.....

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Tiểu Thư Tình Nghịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.